

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2007. október 10.)

a Franciaország által a La Poste (Posta) által foglalkoztatott állami alkalmazottak nyugdíjának finanszírozási módjára vonatkozó reform tekintetében nyújtott Állami Támogatásokról

(az értesítés a C(2007) 4545. számú dokumentummal történt)

(Csak a francia nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2008/204/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térséget létrehozó megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felkérte az érdekelteket, hogy az említett cikkeknek megfelelően ⁽¹⁾ tegyék meg észrevételeiket, és tekintettel ezen észrevételekre,

mivel:

1. ELJÁRÁS

(1) 2005. december 21-én a francia hatóságok előterjesztették a Bizottságnak a La Poste által foglalkoztatott állami alkalmazottak nyugdíjának finanszírozási módjára vonatkozó reformterv fő vonalait.

(2) 2006. március 2-án Franciaország elektronikus levélben elküldte a reformról szóló értesítés tervezetét. 2006. március 29-én az előzetes értesítésre vonatkozóan ülést tartottak, amelynek során a Bizottság hangsúlyozta, hogy a bejelentési tervezetből sok minden kimaradt, és megjelölte a hiányzó elemeket. 2006. április 7-én Franciaország benyújtotta a Bizottságnak a hiányzó információk egy részét.

(3) 2006. június 23-án Franciaország az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésének megfelelően értesítette a Bizottságot a La Poste által foglalkoztatott állami alkalmazottak nyugdíjának finanszírozási módjára vonatkozó reformról (a továbbiakban: a reform), amelyben jelezte, hogy a bejelentésben leírt reform nem tartalmaz az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatást.

(4) 2006. július 20-án a Bizottság kiegészítő tájékoztatást kért Franciaországtól, amely egyrészt a bejelentett reformra, másrészt azokra az esetleges kompenzációs intézkedésekre vonatkozott, amelyekben a La Poste a múltban részesült. Franciaország válaszát 2006. augusztus 17-én küldte meg.

(5) 2006. október 12-i levelében a Bizottság tájékoztatta Franciaországot azon döntéséről, hogy a La Poste által foglalkoztatott állami alkalmazottak nyugdíjának finanszírozási módjára vonatkozó reformhoz kapcsolódó intézkedések tekintetében megindítja az EK-szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárást.

(6) Franciaország 2006. december 14-i levelében küldte meg észrevételeit.

(7) Az eljárás megindításáról szóló bizottsági döntést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾ tették közzé. A Bizottság felhívta az érdekelteket, hogy a szóban forgó intézkedésekre vonatkozóan tegyék meg észrevételeiket.

⁽¹⁾ HL C 296., 2006.12.6., 6. o.

⁽²⁾ Lásd az 1. számú lábjegyzetet.

- (8) A Bizottság [...]től (*) kapott észrevételeket, amelyeket megküldött Franciaországnak. Franciaország megjegyzéseit a Bizottság 2007. február 27-én kapta meg.
- (9) A Bizottság 2007. március 12-én és 2007. május 30-án küldte meg kiegészítő kérdéseit Franciaországnak. Franciaország válaszait a Bizottság 2007. április 27-én, illetve 2007. június 8-án kapta meg.

2. AZ INTÉZKEDÉSEK RÉSZLETES ISMERTETÉSE

2.1. A postai ágazat liberalizációjának körülményei

- (10) A postai ágazatban a közösségi politika célja a postai szolgáltatások belső piacának megvalósítása és megfelelő szabályozási keretfeltételekkel annak biztosítása, hogy a Közösség valamennyi polgára a Közösség teljes területén hatékony, megbízható és jó minőségű, megfizethető árú postai szolgáltatásban részesüljön. A postai szolgáltatásoknak egyrészt a gazdasági fellendülés, másrészt a közösségi kohézió és a társadalmi jólét szempontjából játszott jelentős szerepe miatt ebben az esetben egy prioritást élvező közösségi cselekvési területről van szó.
- (11) A postai szolgáltatások tekintetében ezek a közösségi célkitűzések a közösségi jogban egy postai keretirányelvben, a közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatás minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról szóló, 1997. december 15-i 97/67/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ szerepelnek, amely meghatározza a közösségi postai szolgáltatások teljes szabályozási keretét.
- (12) A 2002/39/EK irányelvvel ⁽⁴⁾ módosított 97/67/EK irányelv meghatározza a progresszív és ellenőrzött piacnyitási folyamat következő lépéseit, és tovább korlátozza azokat a szolgáltatási ágazatokat, amelyek fenntarthatók. A 97/67/EK irányelv alapján a tagállamok kivonhatják a versenyszabályok alól azokat a levélküldeményeket:
- a) amelyeknek tömege 100 gramm alatti és áruk a közszolgáltatási díj háromszorosánál kisebb, 2003. január 1-jétől (azaz a piac körülbelül 9 %-ának megnyitása a verseny előtt);
- b) amelyeknek tömege 50 gramm alatti és áruk a közszolgáltatási díj két és félszeresénél kisebb, 2006. január 1-jétől (azaz a piac körülbelül további 7 %-ának megnyitása a verseny előtt).

- (13) 2006 októberében a Bizottság javaslatot ⁽⁵⁾ fogalmazott meg a közösségi postai piacoknak a 97/67/EK irányelvben meghatározott céldátummal összhangban 2009-ig történő, a verseny előtti teljes megnyitására vonatkozóan.
- (14) Franciaországban az egyetemes postai szolgáltatást olyan egységként határozzák meg, amely a fenntartott területet (a 97/67/EK irányelv által meghatározott súly-/árkorlátokkal a nemzeti és nemzetközi levélküldemények, beleértve a címzett reklámküldeményeket), valamint nemzeti és nemzetközi szinten a 20 kg-os vagy annál kisebb tömegű csomagküldeményekre vonatkozó nemzeti és nemzetközi szolgáltatásnyújtást, a teljes hírlapterjesztést és az ajánlott küldeményekre, a biztosított küldeményekre és az utánküldésre vonatkozó szolgáltatásokat foglalja magába.
- (15) A francia piac egyik jellemzője a verseny jelentősége a termelési-forgalmazási lánc megelőző szakaszában lévő fázisokban (mint például „worksharing”). A termelési-forgalmazási lánc későbbi szakaszában lévő tevékenységekben is fokozódik a verseny, különösen a hírlapágazat szereplői által indított tevékenységek következményeként, a nem címzett küldemények területén éppúgy, mint a címzett küldemények esetében. A tömeges küldemények esetében a nagyvárosokban a helyi szereplők az 50 grammnál nehezebb küldemények esetében jutnak fő szerephez. Végül az expressz küldemények és a csomagok („parcels”) liberalizált piacán nemzetközi és nemzeti szereplők versenyeznek egymással ⁽⁶⁾.

2.2. Az intézkedések kedvezményezettje

- (16) A postai és telekommunikációs közszolgáltatások szervezéséről szóló 1990. július 2-i 90-568. francia törvény (a továbbiakban: az 1990. évi törvény) a korábbi telekommunikációs vezérigazgatóságot a következő két közjogi jogalannyá alakította: La Poste és France Telecom.
- (17) A La Poste 1991. január 1-jétől független közjogi társaság. Az állammal kötött tervszerződés keretében a La Poste tevékenységét a levélküldemények, az expressz csomagok, a pénzügyi szolgáltatások és a lakossági szolgáltatások terén végzi.

(*) Bizalmas adatok.

⁽³⁾ HL L 15., 1998.1.21., 14. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 176., 2002.7.5., 21. o.

⁽⁵⁾ A 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó javaslat (COM(2006)594, 2006. október 18.).

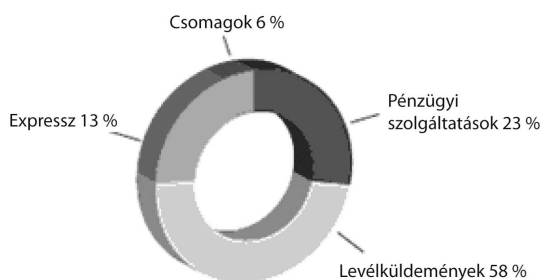
⁽⁶⁾ A Bizottság megbízásából készült „The Impact on Universal Service of the Full Market Accomplishment of the Postal Internal Market in 2009 – Annexes – Mai 2006” című tanulmány.

- (18) A La Poste és leányvállalatai egy állami csoportot képeznek, amely a csoport egyes tagjai tekintetében a tevékenységi területeikre vonatkozó jogszabályok által meghatározott feltételekkel általános gazdasági érdekű képező feladatokat lát el és versenyhelyzetben tevékenykedik.
- (19) A 97/67/EK irányelv alkalmazásával a területrendezés és fenntartható fejlődés irányairól szóló, 1999. június 25-i 99-533. törvény a La Poste társaságot jelölte ki Franciaországban, mint egyetemes postai szolgáltatót. Hazai és

nemzetközi viszonylatban ez a társaság biztosítja a postai küldemények tekintetében a közszolgáltatást, amely magába foglalja az egyetemes postai szolgáltatást, különösen a hírlapszállítási és -terjesztési közszolgáltatást, amelyre a postai és elektronikai törvényben meghatározott egyedi eljárásrend vonatkozik. Biztosítja továbbá a postai küldemények, bármilyen formában történő levél-, tárgy- és áruküldemények begyűjtésére, válogatására, szállítására és elosztására vonatkozó szolgáltatásokat is. Pénzügyi tevékenységét a monetáris és pénzügyi törvény L. 518-25 cikkében meghatározott feltételek alapján végzi.

- (20) A La Poste forgalmának megoszlása a következő (forrás: a La Poste csoport tevékenységi jelentése, 2005):

**A FORGALOM MEGOSZLÁSA
TEVÉKENYSÉGI ÁGAK SZERINT**

millió euróban kifejezve

	2004	2005
LEVÉLKÜLDEMÉNYEK	10 873	11 242
EXPRESSZ	2 387	2 534
CSOMAGOK	1 097	1 155
PÉNZÜGYI SZOLGÁLTATÁSOK	4 292	4 366

- (21) A La Poste vevőkörét képezik egyrészt a társaságok, amelyekkel a levélküldemények, csomag- és expresszküldemények területén forgalma 90 %-át, valamint a magánszemélyek, amelyekkel ezeken a területeken a forgalom maradék 10 %-át bonyolítja. A pénzügyi szolgáltatások tekintetében fordított a helyzet: a nettó banki forgalom 95 %-át magánszemélyekkel bonyolítja a társaság.

- (22) A La Poste személyzete tekintetében kétféle jogállás jellemző:

i. közalkalmazottak, akik az állami közszolgáltatáshoz tartoznak. Az 1990. évi törvény által a La Poste számára biztosított jogi személyiség megadását nem kísérte a La Poste társasághoz csatolt posták igazgatási személyzete jogállásának módosítása, mivel a kormány kötelezettséget vállalt arra, hogy a La Poste társasághoz csatolt állami alkalmazottak esetében megőrzi azok közalkalmazotti jogállását.

ii. magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalók.

- (23) A La Poste alkalmazottainak megoszlása a következő (forrás: a La Poste csoport pénzügyi jelentése, 2005):

alkalmazott/év egyenértékben	2005.12.31.	2004.12.31.
közalkalmazottak	180 558	190 261
szerződésesek	122 847	119 025
Összesen	303 405	309 286

- (24) 1990 óta a La Poste fokozatosan megszüntette a közalkalmazottak felvételét és főként magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalókat alkalmazott. Valójában a közalkalmazottak jogállása tekintetében meghatározott határok és a jogi korlátok tiszteletben tartása mellett a La Poste a nyugdíjba vonuló közalkalmazottak magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalókkal történő helyettesítésével fokozatosan megváltoztatta a személyzet jogállását. Az elkövetkező évek során – amelyet a közalkalmazottak nagy számban történő nyugdíjba vonulása jellemez – a La Poste folytatni kívánja a közalkalmazottak magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalókkal való helyettesítését.

2.3. A szóban forgó intézkedések

2.3.1. *A La Poste által foglalkoztatott állami alkalmazottak nyugdíjának finanszírozási módja a 2006. decemberi törvényt megelőzően*

Az állami alkalmazottakra vonatkozó nyugdíjrendszer

- (25) Az állami alkalmazottakra vonatkozó nyugdíjrendszer a polgári és katonai nyugdíjakra vonatkozó nyugdíjtörvény hatálya alá tartozik.
- (26) A Számvevőszék szerint ⁽⁷⁾ ez a rendszer egyrészt egy nyugdíjcélú bértételt (7,85 %), valamint a kirendelt közalkalmazottakat foglalkoztató állami társaságokat terhelő munkáltatói hozzájárulás tételét (33 %) tartalmazza. Ugyanakkor jogilag nem létezik „munkáltatói” hozzájárulás az állam által foglalkoztatott alkalmazottak tekintetében. Az aktív munkavállalók tisztviselői fizetéséből az államot terhelő nyugdíjcélú kifizetések (a bérlevonásokból származó bevételek beszámítását követően) közelítése ugyanakkor egy sokszor implicit minősített „munkáltatói” hozzájárulás ⁽⁸⁾ számítását teszi lehetővé. 2003 tekintetében a gazdasági, pénzügyi és ipari minisztérium becslése szerint az államot mint munkáltatót terhelő implicit hozzájárulás mértéke elérte az 51,9 %-ot, amelyből 44,7 % a köztisztviselők és 91,8 % a katonai közalkalmazottak vonatkozásában, vagyis a köztisztviselők esetében egy olyan mérték, amely több mint háromszorosa a magánszektor béreire vonatkozó szabályozásból és kollektív szerződésekből eredő mértéknek ⁽⁹⁾.

A La Poste alkalmazottainak alapnyugdíj-rendszere

- (27) A La Poste szolgáltatásban dolgozó közalkalmazottak az állami közszolgáltatáshoz tartoznak. Ennek alapján és a közalkalmazottak jogairól és kötelezettségeiről szóló, 1983. július 13-i 83-634. törvény 20. cikke értelmében ezek az alkalmazottak a polgári és katonai nyugdíjtörvény hatálya alá tartozó állami köztisztviselők és katonai alkalmazottak nyugdíjrendszerébe tartoznak. A La Poste állami alkalmazottai a nyugdíj tekintetében a többi állami alkalmazottal szemben semmiféle egyedi előnyt nem élveznek. Ezenkívül a La Poste más állami szereplőktől eltérően nem vesz részt egyedi társasági vagy ágazati rendszerben.
- (28) Az 1990. évi törvény 30. cikke ⁽¹⁰⁾ alapján az állam jogilag továbbra is kezességet vállal a La Poste állami alkalmazottainak jogállására és továbbra is felelősséget vállal nyugdíjuk kifizetésére. A közalkalmazottaknak – beleértve a La Poste alkalmazottait is – ⁽¹¹⁾ fizetett nyugdíjukat minden évben a költségvetési törvény keretében szavazzák meg.
- (29) A La Poste állami alkalmazottainak nyugdíjrendszerére vonatkozó határozatokat nem a La Poste hozza meg. Semmiféle befolyása nincs sem a levonandó hozzájárulásokra, sem pedig nyújtott szolgáltatásokra.
- (30) Az 1990. évi törvény 30. cikke előírja, hogy a La Poste biztosítja a társadalombiztosítási rendszer pénzügyi egyensúlyát az általa foglalkoztatott állami alkalmazottak vonatkozásában. Az említett cikknek megfelelően a La Poste az alkalmazottai számára az állam által fizetett nyugdíjak teljes finanszírozását vállalja azáltal, hogy a kifizetett összegeket az államnak visszatéríti (a foglalkoztatott alkalmazottak által fizetett hozzájárulások levonása után):

⁽⁷⁾ A Számvevőszék 2003. áprilisi, „A köztisztviselők nyugdíjai” című jelentése.

⁽⁸⁾ A Számvevőszék szerint ez az implicit tétel ezen túlmenően nem teljes, mivel nem veszi figyelembe a rendszerirányítási költségeket.

⁽⁹⁾ A magánszektor munkavállalóira vonatkozó „munkáltatói” hozzájárulás mértéke 2003-ban 15,46 % a nem vezető beosztásban lévők és 15,60 % a vezető beosztásban lévők esetében.

⁽¹⁰⁾ Az 1990. évi törvény 30. cikke a következőképpen rendelkezik: „A nyugdíjak megszüntetését és szolgáltatását a polgári és katonai nyugdíjakra vonatkozó törvény alkalmazásával a La Poste [...] alkalmazottai részére az állam végzi.”

⁽¹¹⁾ „A La Poste állami alkalmazottai” alatt azok az állami alkalmazottak értendők, akik vagy a La Poste alkalmazásában állnak vagy a La Poste, illetve a posták igazgatásának nyugdíjasai.

„Ellentételezésként [a La Poste (...) köteles] megfizetni az államkincstárnak:

- a) az alkalmazott fizetéséből levont összeget, amelynek mértékét a polgári és katonai nyugdíjakra vonatkozó nyugdíjtörvény L.61. cikke határozza meg;
- b) egy kiegészítő hozzájárulást, amely lehetővé teszi a nyugdíjas alkalmazottai számára juttatott és jövőben juttatandó nyugdíjak költségének teljes átvételét.”
- (31) Ez a finanszírozási mód az általános szabályozástól eltérő. Valójában a La Poste „munkáltatói” hozzájárulása a „meghatározott szolgáltatások” rendszerébe tartozik, mivel célja az állam által évente fizetett nyugdíjak összegének fedezete anélkül, hogy ezt a hozzájárulást megfeleltetnék a La Poste-on belüli aktív alkalmazottak befizetéseivel. Az újraelosztási rendszerben az általános jogi szabályozás alá tartozó munkáltatótól eltérően a La Poste nem kötelezettség alól mentesítő hozzájárulást teljesít, hanem az 1990. évi törvény kötelezi arra, hogy alkalmazottai vonatkozásában kiegyensúlyozza nyugdíjrendszerét.
- (32) Az 1998–2001 közötti időszakra az állam és a La Poste között létrejött tervszerződésre vonatkozó „feladat- és fejlődési terv”, amelyet a 2002. és a 2003. üzleti évre meghosszabbítottak, majd a 2003–2007 közötti időszakra vonatkozó „teljesítmény- és konvergenciaterv” az 1997. évi euróárfolyamon meghatározott visszatérítést rögzítették (a továbbiakban: az 1998. évi maximalizált érték). A nyugdíjak állam által fizetett azon része, amelyet sem a La Poste által fizetett „munkáltatói” hozzájárulás, sem pedig az alkalmazottak által fizetett nyugdíjjárulék nem fedez, az államot terheli.
- (33) Az alábbi táblázat a La Poste által az államnak 1998 óta fizetett (rögzített euróárfolyamon meghatározott) hozzájárulásokat és az állam által a La Poste állami alkalmazottainak nyugdíja címén nyújtott kifizetéseket tartalmazza.

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	Diszkontált érték 2006.6.30-án
Aktualizálási árfolyam	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	
Kifizetett nyugdíjak ⁽¹⁾	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
A La Poste („munkáltató”) hozzájárulása	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Nyugdíjjárulék (alkalmazottak)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

(¹) Költségvetés végrehajtási számok.

- (34) Az állam által átvállalt nyugdíjak teljes összege 1998 és 2005 között tehát Franciaország szerint 2006. június 30-án körülbelül [...].
- (35) A La Poste-ra háruló feladat, a rendszer pénzügyi egyensúlyának megteremtésére vonatkozó kötelezettség reform hiányában a La Poste állam felé fennálló kötelezettségeinek mérlegen kívüli megjelenésében jelentkezne, amelyet a számlákban céltartalékként könyvelnének az IFRS-re (*International Financial Reporting Standard*, Nemzetközi pénzügyi jelentési standardok) való áttérés idején, amelyet legkésőbb 2007-ben be kell vezetni. A La Poste, amely egy nyilvánosan működő, de a tőzsdén nem jegyzett társaság, úgy döntött, hogy 2007-es félévi beszámolója közzétételét követően az IFRS-t alkalmazza.
- (36) Az alkalmazottak által szerzett jogok címén szereplő kötelezettségek összege 2005. december 31-én a La Poste mérlegen kívüli tételeiben 76 milliárd euró (amelyből 34 milliárd az aktív alkalmazottak által szerzett jogokat érinti). Franciaország becslése szerint [...] milliárd euró a La Poste megalakulása előtt szerzett jogokat érinti, azaz egy olyan időszakét, amikor a La Poste főbb tevékenységei még nem voltak versenyhelyzetben.

- (37) Az alkalmazottak felvételének 1990 óta tartó fokozatos csökkenése ⁽¹²⁾ és a várható életkor meghosszabbodása automatikusan arra kényszerítették a La Poste-t, hogy 1990-től a La Poste alkalmazásában maradt alkalmazottak fizetéséhez képest egyre nagyobb összegű nyugdíjakat fizessen ki ⁽¹³⁾.

A La Poste alkalmazottainak kiegészítő nyugdíjrendszere

- (38) A nyugdíjreformról szóló, 2003. augusztus 21-i 2003-775. törvény 76. cikke létrehozta az RAEP-t (Közzolgálati kiegészítő nyugdíj), amely 2005. január 1-jétől egy kötelező állami kiegészítő nyugdíjrendszer. Ez egy tartalékolt ellátásfelosztás és szakaszok szerinti nyugdíjrendszer, amelynek célja a nyugdíjjogosultságok megszerzésének lehetővé tétele. A rendszerirányítást egy igazgatási jellegű állami társaság végzi, amely az állam felügyelete alá tartozik és amelynek neve „közzolgálati kiegészítő nyugdíjtársaság”.
- (39) A La Poste az általa foglalkoztatott állami alkalmazottak után az RAEP-nek fizet és a közzolgálati kiegészítő nyugdíjtársaságnak minden hónapban átutalja azokat a hozzájárulásokat, amelyeket munkáltatóként fizetnie kell, valamint az alkalmazottak jövedelméből általa közvetlenül leemelt hozzájárulásokat. A La Poste által az RAEP címen fizetett „munkáltatói” hozzájárulások kötelezettség alól mentesítő hozzájárulások.

A La Poste állami alkalmazottainak előnyugdíjrendszere

- (40) Amint az egyéb állami alkalmazottak, a La Poste közalkalmazottai is részesülhetnek a közalkalmazottak számára létrehozott előnyugdíj-rendszerek által nyújtott előnyökben: a tevékenység fokozatos megszüntetése és szabadság a szakmai életpálya végén.
- (41) A La Poste közalkalmazottai tekintetében ezen előnyugdíj-rendszerek teljes költségét a La Poste viseli. Az előnyugdíj-rendszerekhez csatlakozott közalkalmazottak tekintetében e címen céltartalékot képeztek.

2.3.2. A reform és az azonos versenymértekekre szabott méltányos mérték

A reform jogi alapja

- (42) A nemzeti jog értelmében a La Poste állami alkalmazottainak nyugdíja tekintetében a jelenlegi finanszírozási mód reformjának jogi alapját az 1990. évi törvény 30. cikkének és a La Poste 1990. december 29-i 90-1214. rendelet által jóváhagyott dokumentáció módosítása nyújtja. Az említett dokumentáció 46. cikke meghatározza különösen az 1990. évi törvény szerint az államot terhelő nyugdíjaknak a La Poste által az államnak történő visszatérítésére vonatkozó módokat.
- (43) A nemzeti jog értelmében a reform végrehajtása e két szöveg módosításán túl feltételezi a nyugdíjterhek államnak történő visszafizetését helyettesítő, a La Poste-t terhelő, kötelezettség alól mentesítő jellegű „munkáltatói” hozzájárulás meghatározására és fizetésére vonatkozó módok pontosítását.

⁽¹²⁾ A La Poste munkaerőfelvétele 1990 óta:

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Felvett közalkalmazottak	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Felvett munkavállalók	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽¹³⁾ Az 1998-tól alkalmazott rögzített euróárfolyamon történő stabilizáció ellenére.

- (44) A jogi rendelkezéseket – amelyeket a Bizottságnak az eljárás megindításáról szóló határozatra vonatkozó francia megjegyzések mellékleteként tervezet formájában nyújtottak be – a Parlament módosítás nélkül elfogadta, és ma a 2006. évi módosított költségvetési törvény 150. cikkét képezik ⁽¹⁴⁾.
- (45) Ebben a szakaszban e rendelkezések legfőbb hatása, hogy kötelezettség alól mentesítő jelleget kapott a La Poste által fizetett „munkáltatói” hozzájárulás.
- (46) A 2006. évi módosított költségvetési törvény 150. cikke meghatározza továbbá az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéket és a rendelet hatáskörébe utalja a „munkáltatói” hozzájárulás kiszámítására és fizetésére vonatkozó módok meghatározását. Ezt a rendeletet 2007. január 2-án hirdették ki ⁽¹⁵⁾. Az említett 150. cikk ezenkívül módosítja a pénzügyi tranzakciók körét, miszerint a hozzájárulást a jövőben a La Poste nyugdíjainak finanszírozását végző nemzeti állami társaság ⁽¹⁶⁾ közvetítésével és nem az államnak történő közvetlen befizetéssel teljesítik.

A reform filozófiája

- (47) A bejelentett reform filozófiájának lényege Franciaország szerint a La Poste jelenlegi hozzájárulásának egy olyan analóg hozzájárulással történő helyettesítése, amely a La Poste által viselt nyugdíjterheket hozzáigazítja a versenytársak nyugdíjterheikhez és amely kötelezettség alól mentesítő jellegű.
- (48) A reform szerint a La Poste 2006-tól az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértékre alapuló, kötelezettség alól mentesítő jellegű „munkáltatói” hozzájárulást fizet majd. Ezt olyan módon számolják majd ki, hogy az kiegyenlítse a béreket terhelő kötelező társadalombiztosítási és adóterhek szintjét a La Poste, valamint az általános jog szerinti társadalombiztosítási szabályozás alá tartozó szállítási ágazat és a bankágazat egyéb vállalkozásai között. Kezdetben Franciaország ezt a számítást kizárólag a magántársaságok munkavállalóit és az állami alkalmazottakat érintő közös kockázatok vonatkozásában kívánta alkalmazni ⁽¹⁷⁾.
- (49) Mivel a járulékalapok és -mértékek a közalkalmazottak és a magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalók esetében eltérőek, valamint a járulékok gazdasági ágazatonként kissé eltérhetnek egymástól, a kiegyenlítés módszere megállapításon alapul.
- (50) Így, amint az az eljárás megindításáról szóló határozatban szerepel, a számítás azokon a bérköltségeken alapul, amelyek az azonos foglalkoztatási struktúrával és azonos tevékenységi körökkel rendelkező versenytársakra hárulnak, amennyiben a társadalombiztosítási hozzájárulásokra (beleértve a nyugdíjakat) vonatkozó általános jog alá tartozó munkavállalókat alkalmaznak a La Poste alkalmazottakéval egyenlő nettó bérezéssel.

⁽¹⁴⁾ A 2006. évi módosított költségvetésről szóló, 2006. december 30-i 2006-1771. törvény.

⁽¹⁵⁾ A La Poste alkalmazottai után járó, kötelezettség alól mentesítő munkáltatói hozzájárulás meghatározásának és fizetésének módjairól szóló, 2007. január 1-jei 2007-3. rendelet.

⁽¹⁶⁾ Ezt az állami társaságot a La Poste nyugdíjainak finanszírozását végző nemzeti állami társaság létrehozásáról szóló, 2006. december 19-i 2006-1625. rendelet hozta létre.

⁽¹⁷⁾ A francia hatóságok számára a közös kockázatok (különösen az öregség, a család, a betegség, a gyermekszülés, a munkahelyi baleset, a szakmai képzés) a kötelező társadalombiztosítási járulékok és adóterhek egészével fedezett kockázatokot jelentettek, beleértve a megállapodás rendelkezései címén, a postai ágazatban és a bankágazatban alkalmazott járulékokat (az összehasonlítás magában foglalja a banki kiegészítést is, amely a bankok által fizetett, a bértömeg 4 %-át kitevő nyugdíjkiegészítés). A munkanélküliség kockázatának és a szanálási és a bírósági felszámolási eljárás esetén a bérek ki nem fizetésének kockázata fedezete tekintetében az érvényben lévő hozzájárulások ebből ki voltak zárva (A munkavállalói követelések garanciarendszerét kezelő társulás, AGS). Párhuzamosan a foglalkoztatásból kizárt munkavállalók részére létrehozott és a közalkalmazottak által fizetett kivételes szolidaritási hozzájárulásra vonatkozó, 1982. november 4-i 82-939. törvény által létrehozott kivételes szolidaritási hozzájárulást kizárták az összehasonlításból. Ezenkívül a La Poste maga biztosítja az általa foglalkoztatottak számára a betegség, a gyermekszülés, apaság és örökbefogadás esetén szünetelő munka miatti pénzbeli ellátásokat, miközben versenytársai ezen ellátásokért járulékot fizetnek. A La Poste által biztosított pénzbeli ellátások a bruttó indexált fizetések több mint [...] %-át képviselik, ami a magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalókra és a közalkalmazottakra alkalmazott járulékmérték közötti különbségnek felel meg. Ezeket az eredetileg bejelentett, azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértékben nem vették figyelembe, miközben a versenytársak által fizetett járulékokat figyelembe vették.

- (51) A kötelezettség alól mentesítő hozzájárulás, amelyet a La Poste a reformot követően az államnak fizet, megegyezik az így kiszámított bérköltség és a közalkalmazottak tényleges (nyugdíjak nélküli) bérköltsége közötti különbséggel. Az így számított hozzájárulás lép az 1990. évi törvény 30. cikke által meghatározott, a La Poste által fizetett hozzájárulás helyébe, amelyet a La Poste egy állami igazgatási társaságnak utal.
- (52) A La Poste alkalmazásában álló közalkalmazottak bruttó fizetése ⁽¹⁸⁾ alapján fizetendő hozzájárulás határozza meg a La Poste hozzájárulásának mértékét, amely az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték. Ezt a hozzájárulást a La Poste által foglalkoztatott közalkalmazottak díjazásának tényleges alakulása, valamint az általános szabályok szerinti kötelező társadalombiztosítási és adóterhek szintjében bekövetkező változások figyelembe vétele érdekében évente számítják.
- (53) A La Poste kötelezettség alól mentesítő hozzájárulásának számítására vonatkozó módszer tehát a béreket terhelő kötelező társadalombiztosítási és adóterhek szintjének a La Poste, valamint az általános szabályozás alá tartozó szállítási ágazat és a bankágazat egyéb vállalkozásai közötti kiegyenlítésén alapul. Ez a módszer tehát nem biztosítja az általános bérköltségek (bérek és járulékok) kiegyenlítését.
- (54) A La Poste hozzájárulásának új számítási módja nem lesz hatással a La Poste alkalmazottainak egyéni helyzetére, ami a nyugdíjra való jogosultságukat, járulékaikat vagy jogállásukat illeti.

A reform által tett megkülönböztetés a La Poste tevékenységi ágazatai között

- (55) Mivel a La Poste két ágazatban, a postai ágazatban és a bankágazatban tevékenykedik, ahol az általános szabályozás szerinti „munkáltatói” járulékok különbözőek, így a gyakorlatban két azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéket számítanak:
- az egyiket a „levélküldemény-csomag” ágazatban dolgozó közalkalmazottakra alkalmazzák és a postai tevékenységeket magába foglaló ágazat, a szállítási ágazat társaságainak járulékaira vonatkozóan számítják; a 2005-ös adatok alapján az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéket a „postai ágazatban” e területen az összes bruttó indexált fizetés 36,5 %-ára becsülik.
 - a másikat a La Banque Postale közalkalmazottai, illetve az eszközök csoportosulásában foglalkoztatottakra alkalmazzák ⁽¹⁹⁾, és a bankágazat társaságainak járulékaira vonatkozóan számítják; a 2005-ös adatok alapján az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéket a „bankágazatban” e területen az összes bruttó indexált fizetés 40,9 %-ára becsülik.
- (56) Az általános, azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéket minden évben a két mérték súlyozott átlagaként ki lehet számítani. A súlyozás a két területnek megfelelő összes bruttó indexált fizetés alapján történik. A 2005-ös adatok alapján az általános, azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéket a La Poste összes bruttó indexált fizetésének 37,2 %-ára becsülik.

⁽¹⁸⁾ A bruttó indexált fizetés a közalkalmazottak díjazásának fő eleme és indexüktől függ, amely a testületükben eltöltött szolgálati idő függvénye. A közalkalmazottak díjazásának összetevőit a közalkalmazottak jogairól és kötelezettségeiről szóló, 1983. július 13-i 83-634. törvény 20. cikke határozza meg.

⁽¹⁹⁾ Ez a jogi személyiséggel nem rendelkező csoportosulás kezeli a La Poste és a La Banque Postale között létrejött megállapodások által meghatározott szolgáltatásoknak megfelelő emberi és anyagi eszközök összességét (például azokat a feltételeket, amelyekkel a La Banque Postale a kereskedelmi láncban a La Poste személyzetét veszi igénybe).

Átmeneti időszak

- (57) Az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték alkalmazása a fentiekben meghatározottak szerint fokozatosan, négy éves átmeneti időszakot követően valósul meg. 2006-ban a La Poste kötelezettség alól mentesítő hozzájárulását úgy határozzák majd meg, hogy euróban kifejezve olyan hozzájárulási szintet kapjanak, amely a jelenlegi rendszer szerinti szintnek felel meg (jelenleg az összes bruttó indexált fizetés körülbelül [...] %-ára becsülik). 2007–2009-ig a hozzájárulás mértékét úgy határozzák meg, hogy az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértékhez 2007-ben az összes bruttó indexált fizetés [...] %-ában, 2008-ban [...] %-ában, 2009-ben [...] %-ában rögzített ideiglenes póthozzájárulást adnak. Ezt a kiegészítő hozzájárulást 2010-től megszüntetik.
- (58) E rendszerre tekintettel az átmeneti időszakban alkalmazott kezdeti általános azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéknek ⁽²⁰⁾ a következőnek kellene lennie (becslés a 2005-ös adatok alapján):

	2006	2007	2008	2009	2010
A hozzájárulás mértéke	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Kivételes átalány-hozzájárulás

- (59) A La Poste 2006. december 29-én 2 milliárd euró kivételes átalány-hozzájárulást fizetett ⁽²¹⁾ a La Poste nyugdíjainak finanszírozását végző nemzeti állami társaságnak. Ezt a hozzájárulást 2006-ban egyetlen alkalommal fizették ki.
- (60) A hozzájárulás elvét és összegét az állam és a La Poste közötti tárgyalás keretében határozták meg. Összege az állam azonnali költségvetési igényeinek és a La Poste hozzájárulási képességének összevetésével alakult ki. [...]
- (61) A La Poste csoport különböző egységei a kivételes átalány-hozzájárulás kifizetéséhez a közvetlenül nekik dolgozó állami alkalmazottak bértömegének arányában járulnak hozzá, az alábbi táblázat szerint:

	A közalkalmazottak bruttó bértömege (millió euróban) Bázisév: 2004	Kivételes átalány-hozzájárulás
Anyavállalat	[...]	[...]
Banque postale	[...]	[...] ⁽¹⁾
Sofipost	[...]	[...]
Geopost	[...]	[...]
Összesen	[...]	[...]

⁽¹⁾ A La Poste csoporton belüli tehermegoszlás kérdését – különösen a La Banque Postale esetében – itt nem vizsgálja a Bizottság. Ez egy későbbi határozat tárgyát képezi majd.

A La Poste közalkalmazottai nyugdíjrendszerének az általános nyugdíjrendszerekhez való kapcsolása

- (62) Franciaország szerint a La Poste közalkalmazottai nyugdíjrendszerének az általános jog szerinti nyugdíjrendszerekhez való kapcsolása az állam számára egy választási lehetőség. Ebben a szakaszban az általános nyugdíjrendszerekkel nem folytak tárgyalások, még akkor sem, ha Franciaországnak szándékában áll az ilyen irányú tárgyalások lehető leghamarabb történő megkezdése.

⁽²⁰⁾ Meg kell jegyezni, hogy a „banki” területen alkalmazott mérték nem változik lefelé, amint elérte a „bankágazat” azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértékét (a 2005-ös adatok alapján becsült mérték [...] %)

⁽²¹⁾ Lásd a 2006. évi módosított költségvetési törvény 150. cikkét.

3. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁHOZ VEZETŐ OKOK

- (63) Előzetes vizsgálata alapján a Bizottság először is megállapította, hogy a bejelentett reform megsza-
badítja a La Poste-ot azoktól a terhektől, amelyeket a 1990-es törvény szerint viselnie kellett volna. A
Bizottság így feltette a kérdést, hogy a La Poste terhei, amelyek a könnyítés tárgyát képezik, teljes
egészében megfeleltek-e a „nem szokásos” terhek fogalmának a közösségi joggyakorlat értelmében. A
Combus ügyben hozott ítéletben ⁽²²⁾ az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága úgy tűnik, „nem
szokásos terheknek” tekintette azokat a terheket, amelyek egy vállalkozásra alkalmazottai eltérő jogál-
lásából eredően hárultak, és amely vállalkozásra egy reformot követően alkalmazottai igazgatása
szempontjából általános, azaz a versenytársaival megegyező szabályok vonatkoznak ⁽²³⁾. Ugyanakkor
a jelen esetben Franciaország nem fogadott el egyetlen olyan jogszabályi rendelkezést sem, amelynek
célja, hogy eltörölje vagy módosítsa a La Poste alkalmazottai foglalkoztatásának különleges rendszerét
és a nyugdíjjogosultságuk megszerzésének módját.
- (64) Franciaország azt állította továbbá, hogy a reform célja, hogy a La Poste által viselt, a La Poste állami
alkalmazottainak nyugdíj címén kifizetett terheket fokozatosan a versenytársai terheihöz igazítsa. A
Bizottság kételyeit fejezte ki azt illetően, hogy a reform megvalósításával valóban azonos verseny-
feltételek alakulnak-e ki.
- (65) Végül Franciaország szerint a La Poste a múltban nem részesült más olyan kompenzációs intézke-
désben, ami azt célozta volna, hogy semlegesítse azoknak a kiegészítő terheknek hatásait, amelyeket a
La Poste ad hoc rendszere szabott meg az alkalmazottaknak kifizetendő nyugdíj tárgyában. Így 1998
óta a La Poste nem fizeti vissza az államnak az alkalmazottaknak kifizetett nyugdíjak teljes költségét,
ellenkezően azzal a kötelezettséggel, amely az 1990. törvény 30. cikkéből következik.
- (66) Az előzőeket figyelembe véve ebben a szakaszban a Bizottság nem tudta kizárni, hogy az intézke-
dések gazdasági előnyt nyújtottak a La Poste-nak, és állami támogatás elemeit tartalmazták.
- (67) A Bizottság feltette a kérdést, hogy amennyiben a szóban forgó intézkedések állami támogatást
jelentettek, ezeket az intézkedéseket összeegyeztethetőnek lehet-e nyilvánítani az EK-Szerződés
87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában előírt kivételek alapján.
- (68) A múltban a Bizottság akkor adott engedélyt állami támogatásokra egy ágazat vállalkozásait mente-
sítve a nyugdíjakra vonatkozó ágazat-specifikus kötelezettségek alól, ha a kötelezettségek meghaladták
a nyugdíjak általános rendszeréből eredő terheket, és azokat még akkor állapították meg, amikor a
vállalkozás monopolhelyzetben volt ⁽²⁴⁾. Az e határozat tárgyát képező intézkedések célja, hogy a La
Poste által viselt, az állami alkalmazottaknak kifizetett nyugdíjak címén keletkező terheket fokoza-
tosan a versenytársaik nyugdíjjal kapcsolatos terheihöz igazítsák. A Bizottságnak ebben a szakaszban
azonban nem volt módja arra, hogy megállapítsa: a La Poste valóban a versenytársaival összehason-
lítható helyzetben volt-e, ami bebizonyíthatná, hogy a támogatás szükséges volt ahhoz, hogy teljes
mértékben érvényesüljenek a postai szolgáltatások piaca liberalizációjának előnyei.
- (69) Az eljárás során Franciaország nem hivatkozott az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdésére.

⁽²²⁾ A T-157/01 sz. *Danske Busvognmænd kontra Bizottság* ügyben hozott 2004. március 16-i ítélet (EBHT II-917. o.).

⁽²³⁾ A *Combus*, az állam által Dánia autóbusz tömegközlekedésének irányításával megbízott vállalkozás ügy foglalkoztatta
az alkalmazottakat, hogy megőrizte munkakapcsolatukat az állammal, és különleges megbízás keretében bocsátotta
őket a *Combus* rendelkezésére. Mivel az alkalmazottak a *Combus*-nak dolgoztak, ezt a társaságot kötelezték, hogy
kártalanítsa az államot a fizetésekért és nyugdíjakért, amit azoknak kifizetett. Az állam 1998 szeptemberében
megállapodást kötött a vállalkozással a *Combus* által foglalkoztatott alkalmazottaknak az alkalmazotti státusból a
szerződéses státusra való áttérésre vonatkozóan. A megállapodás lényegében abból állt, hogy megadta a választási
lehetőséget az alkalmazottaknak, hogy 1999. április 1-től kezdődően szerződéses státusban kötelezzék el magukat a
Combus-nál, vagy egy másik, nekik megfelelő beosztásba nevezzék ki őket a Dán Államvasutaknál. Az alkalmazotti
státusukból eredő jogaikról való lemondásuk ellentételezéseként a *Combus*-nál szerződéses státusra történő áttéréskor
az érintett alkalmazottak egyszeri, 100 millió dán korona értékű javadalmazást követeltek. Ezt az összeget 1998-ban
kifizették az érintett alkalmazottaknak.

⁽²⁴⁾ A Bizottság 2003. december 16-i 2005/145/EK határozata a Franciaország részéről az EDF-nek és a villamosenergia-
és gázipari szektornak nyújtott állami támogatásokról (HL L 49., 2005.2.22., 9. o.)

4. AZ ÉRDEKELTEK ÉSZREVÉTELEI

- (70) Az eljárás keretében két érdekelt közös észrevételeket nyújtott be: [...].
- (71) [...].
- (72) Az eljárás megindításáról szóló határozatban említett intézkedések felvetik az alapkérdést, miszerint a közalkalmazottak foglalkoztatása olyan „nem szokásos” terhet jelent-e, amelynek csökkentése állami támogatásnak minősül.
- (73) A [...] először is leszögezi, hogy a *Combus* ügyben hozott ítélet jelen esetben nem alkalmazható. A La Poste esete több elemben is különbözik a *Combus* ügytől. Így a tervezett reform a La Poste esetében nem szüntetné meg a közalkalmazottak foglalkoztatását; a *Combus* ügyben a támogatás hiánya főként annak a ténynek volt köszönhető, hogy a terheket a *Combus* alkalmazottai viselték; végül a versenyhelyzet teljesen különbözik, hiszen a La Poste kizárólagos jogokat élvez.
- (74) Másodszor, a közalkalmazottak foglalkoztatása tekintetében a terhek „nem szokásos” jellegűnek minősítése szükségessé tenné az említett közalkalmazottak foglalkoztatásához kapcsolódó valamennyi előny⁽²⁵⁾ és hátrány számbavételét.
- (75) Harmadszor az észrevételek szerint a szóban forgó intézkedések nem összeegyeztethetők az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjával, mivel nem segítik elő a versenyt.
- (76) Különösen az EDF/GDF nyugdíjrendszerének reformjára vonatkozó szigorú feltételeket – amint azok a 2005/145/EK határozatban szerepelnek – nem tartották be, mivel egyrészt a reform korlátozza a versenytársaknak azokon a piacokon való fejlődési képességét, ahol a La Poste tevékenykedik, ahelyett, hogy lebontaná a piacra történő belépés előtt álló akadályokat, másrészt nincs meg az arányosság a reformban, mivel Franciaország nem tudja bizonyítani, hogy a verseny szempontjából a szóban forgó intézkedések a legkevesbé hátrányosak.
- (77) Ezenkívül a reform az észrevételek szerint nem igazságos, hiszen a munkanélküliség kockázata nem szerepel a közös kockázatok között, a kizárólagos jogokat élvező társaságoknak nyújtott előnyöket nem számolja el, a La Poste-ot előnyben részesítő, szubjektív ellátási kulcsot vezet be és nem veszi figyelembe azokat a kompenzációs intézkedéseket, amelyekben a La Poste a múltban részesült⁽²⁶⁾.
- (78) Az eljárás megindításáról szóló határozatban rögzített határidőig más észrevételek nem érkeztek. A Bizottság nem hosszabbította meg a határidőt, mivel úgy ítélte meg, hogy az EK-Szerződés 93. cikke alkalmazásának részletes szabályaira vonatkozó, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet 6. cikkének (1) bekezdése⁽²⁷⁾ értelmében semmilyen kellően megalapozott ok nem indokolja e határidő meghosszabbítását.

5. FRANCIAORSZÁG MEGJEGYZÉSEI

- (79) Franciaország 2006. december 14-én nyújtotta be megjegyzéseit. A Bizottság által feltett kérdésekre a kiegészítő elemeket 2007. április 27-én és 2007. június 8-án adta meg.

⁽²⁵⁾ A La Poste-ot előnyben részesítő kedvezmények között az észrevételek megemlítik az alkalmazottak tekintetében a munkanélküliség elleni biztosítási járulék hiányát, a magánszektorban foglalkoztatottakkal szemben a közalkalmazottak esetében kisebb bruttó díjazást, a növekedési időszakban a közalkalmazottak stabilitását és a recesszió időszakában alkalmazottai előnydíjazásának vagy ismételt kinevezésének lehetőségét, a közalkalmazottakra vonatkozó kedvezőbb nyugdíjazási feltételeket és a La Poste kizárólagos jogait.

⁽²⁶⁾ Ezen utolsó pont következménye a *Deggendorf* ügyben született ítélet szerint (a Bíróság T-244/93 és T-486/93 sz. egyesített ügyekben 1995. szeptember 13-án hozott ítélete, *Teltilwerke Deggendorf*, EBHT II-2265. o.) az lenne, hogy egyetlen új támogatást sem lehetne engedélyezni mindaddig, amíg a La Poste vissza nem fizette a korábban jogellenesen kapott támogatásokat.

⁽²⁷⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o. A legutóbb az 1791/2006/EK rendelettel (HL L 363., 2006.12.20., 1. o.) módosított rendelet.

- (80) Franciaország szerint kimutatható, hogy a tervezett reform nem tartalmaz állami támogatási elemeket. Valójában a La Poste közalkalmazottai nyugdíjrendszerének jelenlegi – az 1990. július 2-i törvényben meghatározottak szerinti – finanszírozási módja az általános jog szerint túlságosan nagy terhet róna a La Poste-ra, ami a társaságot a versenytársakkal szemben jelentős hátrányba hozná. A reform Franciaország szerint csak az ebből a rendszerből adódó versenyhátrányt kívánja megszüntetni, azáltal, hogy a közalkalmazottak nyugdíjterheinek a La Poste általi finanszírozása feltételeit azokhoz a feltételekhez igazítja, amelyek azoknak az ágazatoknak a magánvállalkozásainál dolgozó munkavállalókra vonatkoznak, amelyekben a La Poste is végzi tevékenységét. Az ilyen, az állam által a La Poste-ra kivetett nem szokásos pénzügyi teher megszüntetése versenytársaival szemben semmiféle előnyben nem részesítené a La Poste-t.
- (81) A La Poste által az 1990. évi törvény címén fizetendő nyugdíjterhek nem képeznék e szokásos költségek részét. Az a tény, hogy egy vállalkozás számára egy törvény különleges rendszert határoz meg, önmagában nem ad a rendszernek szokásos jelleget. Valójában egy kötelezettség „szokásos” jellegűként történő megítélése az állami támogatásokra vonatkozó közösségi szabályok értelmében teljesen független jogi alapjának természetétől. A bejelentésben előadott érvekre emlékeztetve Franciaország úgy ítéli meg, hogy az 1990. évi törvény által létrehozott, az általános jogtól eltérő kötelezettségek nem tartoznak azoknak a kötelezettségeknek a kategóriájába, amelyek egy vállalkozás „normális üzletmenetből fakadó költségeinek” részét képezik, a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás ⁽²⁸⁾ 63. pontjának megfelelően („A vállalkozásnak a munkaügyi szabályokból vagy a szakszervezetekkel kötött kollektív szerződésekből eredő kötelezettsége végkielégítés és/vagy korengedményes nyugdíj fizetésére”).
- (82) Franciaország vitatja a *Combus* ügyben hozott ítélet Bizottság által meghatározott alkalmazási körének igen korlátozott értelmezését. Valójában az Európai Közösségek Bírósága és az Elsőfokú Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az állami támogatás fogalma csak olyan állami beavatkozásokra vonatkozik, amelyek különböző formában csökkentik azokat a terheket, amelyek normál esetben a vállalkozás költségvetését terhelik, és amelyekről feltételezhető, hogy torzítják a versenyhelyzetet azáltal, hogy az érintett vállalkozást előnyben részesítik. Erre az elvre alapulna a Bizottság azon határozati gyakorlata és a közösségi joggyakorlat, amely szerint az állam által alkalmazott strukturális hátrány megszüntetése nem jelent olyan előnyt, amelyet támogatásnak lehet minősíteni, hiszen célja, hogy a vállalkozást megszabadítsa egy nem szokásos tehertől, amely ezáltal lehetővé teszi a versenyfeltételek egyenlőségének helyreállítását. Ez az elv közvetlenül az állami támogatás fogalmából következik, ahogy azt a Bíróság pontosította. Ezt nemcsak a *Combus* ügyben hozott ítéletben ismerték el és alkalmazták, hanem más ügyekben, például a *Sabena/Swissair* és az *Enirisorse* ügyben is ⁽²⁹⁾.
- (83) A Bizottságnak a *Combus* ügyben hozott ítélet eltérő körülményeire vonatkozó kifogásait félre kellene tenni. Egyrészt az a körülmény, hogy a *Combus* ügyben a szóban forgó intézkedés az alkalmazottak számára jogállásuk megváltozásának ellentételezéseként az állam által fizetett kompenzáció formáját öltötte, nem jelenti, hogy a La Poste által az állami alkalmazottak nyugdíjának finanszírozása címén, nem szokásos módon viselt kötelezettség megszüntetését szükségszerűen kíséri ezen alkalmazottak jogállásának megváltozása, illetve ez utóbbiak kártalanítása. A Bíróság megközelítése szerint a kérdés az, hogy i) a *Combus* versenytársaihoz képest strukturális hátrányban volt-e (ami az „alkalmazottai privilegizált és költséges jogállásából” adódott), és ii) az állami beavatkozás lehetővé tette-e, hogy a *Combus* megszabaduljon e versenyhátránytól (jelen esetben az alkalmazottak jogállásának változása által, amihez az állam által fizetett ellentételezés járult). Másrészt Franciaország úgy ítéli meg, hogy a közalkalmazottak magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalókkal történő fokozatos helyettesítése 1990 óta, az 1990. évi törvény által meghatározott korlátozásokkal ténylegesen folyamatban van a La Poste-on belül, amely során a nyugdíjba vonuló közalkalmazottakat magánjogi munkavállalókkal helyettesítik és fokozatosan beszüntetik a közalkalmazottak felvételét. Ez a körülmény tehát a szóban forgó esetben is jelen van. Ezenkívül az 1990. évi törvényt a magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalók felvételére vonatkozó korlátozások megszüntetése érdekében 2005 májusában módosították. A törvény ezt követően a magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalók felvételére vonatkozóan általános elvet határozott meg, amely szerint „a la Poste kollektív megállapodások alapján szerződéses alkalmazottakat foglalkoztathat, a tervszerződés által meghatározott irányok keretei között.”

⁽²⁸⁾ HL C 244., 2004.10.1., 2. o.

⁽²⁹⁾ A Bíróság C-237/04 sz. *Enirisorse kontra Sotacarbo* ügyben 2006. március 23-án hozott ítélete, 46-51. pont.

- (84) Franciaország emlékeztet arra, hogy a múltban, de különösen a La Poste 1990–1991-ben történt megalakításának időpontjában semmilyen kompenzációs intézkedésben nem részesült, amely megadása pillanatában semlegesítette volna a La Poste által elszenvedett strukturális terhek hatásait és amely a La Poste közalkalmazottai nyugdíjának finanszírozásához kapcsolódott volna.
- (85) Az 1998-as stabilizációs rendszer csak részben csökkentette a La Poste által viselt nem szokásos terheket. E mechanizmus stabilizálja a La Poste által az államnak, a közalkalmazottak után fizetett bruttó összeget, de nincs hatással a járulékot fizető aktív közalkalmazottak bázisának csökkenésére.
- (86) A stabilizációs rendszer nem kérdőjelezi meg továbbá a La Poste által, az 1990. évi törvény alapján viselt költségek túlzott jellegét, hiszen a La Poste hozzájárulása továbbra is „meghatározott szolgáltatások” rendszerébe tartozik és nem kötelezettség alól mentesítő hozzájárulás. A stabilizációs rendszer tehát nem módosította sem azt az elvet, hogy a nyugdíjakra vonatkozó kötelezettséget a La Poste köteles mérlegén kívül szerepeltetni, sem azt a kötelezettséget, hogy erre a nyugdíjterherre az IFRS-re való áttéréskor tartalékot kell képezni, ha a rendelkezés fennáll.
- (87) Végül Franciaország megjegyzi, hogy az egyetemes postai szolgáltatáson kívül a La Poste viseli a hírlapszállításhoz és elosztáshoz, valamint a terület rendezéséhez kapcsolódó általános gazdasági érdekű szolgáltatások nettó többletköltségeit is. E két feladat vonatkozásában a kompenzációs hiány a 2000–2005 közötti időszakra vonatkozóan évente körülbelül [...] tett ki.
- (88) Az 1998–2005 közötti időszak tekintetében a La Poste-ra vonatkozó eltérő rendszer miatti pótlólagos költségek meghatározását illeti, a La Poste az időszakra vonatkozóan elvégezte az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték pontosabb visszaszámítását ⁽³⁰⁾:

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Munkáltatói hozzájárulás mértéke, stabilizáció előtt	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Munkáltatói hozzájárulás mértéke, stabilizáció után	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Azonos versenyfeltételekre szabott szimulált méltányos mérték (visszaszámítással)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- (89) Ennélfogva a közalkalmazottak nyugdíjterheinek az állam számára történő visszafizetés rögzített euróárfolyamon való stabilizációja csak részben ellensúlyozta a strukturális hátrányt és ezért sem részesítette előnyben a La Poste-ot versenytársaival szemben. Nem tekinthető tehát támogatásnak.
- (90) A versenyegyenlőség tényleges jellege tekintetében Franciaország vitatja az eljárás megkezdéséről szóló határozatban felvetett három aggályt.
- (91) Az azonos versenyfeltételekhez szabott méltányos mérték számításából a munkanélküliség kockázatának kizárását először is az a tény igazolja, hogy egy olyan kockázatról van szó, amelynek az állami alkalmazottak jogállásuknak köszönhetően nincsenek kitéve. Másrészt ellentmondásos lenne a La Poste-ra munkanélküli járadék fizetését kiróni, amikor a személyzet rugalmas kezelésének előnyeit nem élvezheti, amely az ilyen hozzájárulás ellentételezéseként elvárható. A Bizottság egyik kérdésére válaszul Franciaország külön kiemeli, hogy a La Poste-nál foglalkoztatott közalkalmazottak esetében nincs lehetőség az igazgatásba történő teljes jogosultságú visszavételre: egy ilyen átcsoportosítás esetén három feltételnek kellene egyszerre teljesülnie: az érintett közalkalmazott kérelme (az önkéntesség elve), a fogadó igazgatáson belül rendelkezésre álló munkahely és egyenértékű képesítést igénylő állás megléte. Ezen elemek figyelembevételével Franciaország úgy ítéli meg, hogy a mobilitási

⁽³⁰⁾ Ezek a becslések tartalmazzák a feladat jellegéből adódó módszertani korlátokat.

rendszer a közalkalmazottak foglalkoztatásához kapcsolódó rugalmatlanság tekintetében kevésbé jellemző.

- (92) Ezenkívül Franciaország hangsúlyozza, hogy a közalkalmazottak foglalkoztatása a magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalók foglalkoztatásával szemben többletköltséggel jár ⁽³¹⁾, bármilyen szintet veszünk is figyelembe, beleértve a szolgálati időben meglévő különbségek korrekcióját követő összehasonlítást is. A La Poste tehát a reform után a munkanélküliség kockázatának kizárása ellenére, valamint nem számítva a közalkalmazottak jogállásának rugalmatlanságával együtt járó jelentős többletköltségeket – az azonos versenyfeltételekre szabott hozzájárulás ellenére – a La Poste-nál dolgozó közalkalmazottak tekintetében versenytársainál továbbra is magasabb általános bérköltséget visel majd.
- (93) Ami az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéket illeti, Franciaország úgy ítéli meg, hogy meghatározásában betartotta az óvatosság elvét. Hangsúlyozza, hogy a La Poste által a betegség, anyaság, apaság és örökbefogadás esetén szünetelő munka címén fizetett pénzbeli ellátásokra vonatkozó önbiztosítás költségesebb, mint a magánjogi szerződések alá eső vállalkozások által az általános rendszerben fizetett járulékok. Ezt a többletköltséget azonban az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték kiszámításánál nem vették figyelembe.
- (94) Ugyanakkor a Bizottság által feltett egyik kérdésre válaszolva Franciaország egy olyan azonos feltételekre szabott méltányos mértéket is kiszámított, amely valamennyi kockázatot figyelembe vesz, beleértve a nem közös kockázatokat és a La Poste általi önbiztosítástól eltérő rendszerbe tartozó kockázatokat is ⁽³²⁾. 2006-ban a munkanélküli és AGS járulék, a kivételes szolidaritási hozzájárulás, valamint a betegség, gyermekszülés, apaság és örökbefogadás esetén szünetelő munka címén fizetett pénzbeli ellátások feltételezett figyelembevétele esetén az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértékre gyakorolt hatás a következő: a teljes, módosított, azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték [...] % lett volna, a bejelentett 37,2 %-os azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték helyett. Agazatonkénti bontásban a módosított azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték a postai ágazatban [...] % lett volna (a bejelentett 36,9 % helyett), a banki ágazatban pedig [...] % (a bejelentett 39,9 % helyett).

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Általános azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték a La Poste egészére vonatkozóan	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték a postai tevékenységekre vonatkozóan	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték a banki tevékenységekre vonatkozóan	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Feltételezett azonos feltételekre szabott méltányos mérték a La Poste egészére vonatkozóan, beleértve a nem közös munkanélküliségi kockázatot és a betegség, gyermekszülés, apaság és örökbefogadás esetén szünetelő munka miatti pénzbeli ellátásokat	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Feltételezett azonos feltételekre szabott méltányos mérték a postai tevékenységekre vonatkozóan, beleértve a nem közös munkanélküliségi kockázatot és a betegség, gyermekszülés, apaság és örökbefogadás esetén szünetelő munka miatti pénzbeli ellátásokat	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Feltételezett azonos feltételekre szabott méltányos mérték a banki tevékenységekre vonatkozóan, beleértve a nem közös munkanélküliségi kockázatot és a betegség, gyermekszülés, apaság és örökbefogadás esetén szünetelő munka miatti pénzbeli ellátásokat	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽³¹⁾ Különösen a magasabb bérek következtében.

⁽³²⁾ Az 1998–2004 közötti időszakra vonatkozó adatokat a 2005. évi adatok alapján visszaszámítással határozták meg. A közalkalmazottak éves bértömege, különösen a bruttó indexált fizetések arra az évre rögzített adatok, amelyekre az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéket kalkulálták. A vezető és nem vezető munkatársak vonatkozásában a tevékenységek szerinti megoszlást a közalkalmazottak bértömege és az indexált fizetések arányában számították ki. A hozzájárulások annak az évnek január 1-jére vonatkoznak, amelyekre az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéket kalkulálták. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az alkalmazott módszer koherens és megfelel az óvatosság elvének.

- (95) Franciaország kiszámította a La Poste „munkáltatói” hozzájárulásának nettó diszkontált értékét is a következő esetekre vonatkozóan:

(milliárd euróban)	1990. évi törvény	Állami intézmények ⁽¹⁾	Bejelentett azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték	Módosított azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték ⁽²⁾
Nettó diszkontált érték	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽¹⁾ Franciaország azt a nettó diszkontált értéket kalkulálta, amely az állami alkalmazottakra vonatkozó nyugdíjrendszer szerint az állami intézményekre vonatkozó járulékmértékből adódik.

⁽²⁾ Beleértve a munkanélküli és AGS járulékot, a kivételes szolidaritási járulékot és az önbiztosítási ellátások költségét.

- (96) Franciaország szerint az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték kiigazítása a La Poste által fizetendő nettó diszkontált értéket 2 milliárd euróval növeli meg. Franciaország szerint ez az összeg a La Poste által 2006. december 29-én kiegyenlített kivételes átalány-hozzájárulásnak felel meg.
- (97) Franciaország azt a következtetést vonja le, hogy a bejelentett reform nem tartalmaz állami támogatást, hiszen a La Poste versenytársaival szemben semmiféle előnyben nem részesül majd.
- (98) A Bizottság megállapításaira és kérdéseire válaszul ugyanakkor Franciaország a szóban forgó reformra vonatkozó általános megállapodás keretében hajlandónak mutatkozik arra, hogy a következő pontok tekintetében kötelezettséget vállaljon:
- i. az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték a hozzájárulások egészét tartalmazza majd, beleértve az AGS és munkanélküli járulékot, a kivételes szolidaritási járulékot és a La Poste által fizetett önbiztosítási ellátások költségét,
 - ii. a törvény és végrehajtási rendelete által előírt, a La Poste által teljesített tényleges befizetések tiszteletben fogják tartani a bejelentett reformból eredő változást, úgy, hogy az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték alkalmazásából adódó éves hozzájárulások közötti különbségek tőkésített összege, figyelembe véve a nem közös kockázatokat és a ténylegesen befizetett bejelentett hozzájárulást kisebb legyen mint 2 milliárd euró (a kivételes átalány-hozzájárulás összege). Amennyiben ez a tőkésített összeg tőkésített értéken meghaladja a 2 milliárd eurót, a La Poste hozzájárulását a nem közös kockázatok figyelembevételével az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték alkalmazásából adódó szintre emelik fel.
- (99) A „pénzügyi szolgáltatások” ágazata és a „levélküldemény-csomag” ágazat között a közalkalmazotti bértömeg korlátozásának megszüntetése tekintetében Franciaország megjegyzi, hogy ez két objektív kritériumon alapul:
- i. a betöltött tisztség elvégzéséhez szükséges képesítések jellege, miszerint a közalkalmazottak rendelkeznek-e kifejezetten banki képesítésekkel;
 - ii. a La Poste-on belüli szervezési egység, miszerint a közalkalmazottak számát, földrajzi eloszlását, képzsükét és szakmai életpályájuk alakulását a La Poste vagy a La Banque Postale határozza-e meg.
- (100) Az elvekre vonatkozó egyet nem értés ellenére, de szem előtt tartva a szóban forgó reformra vonatkozó általános megállapodást, Franciaország úgy nyilatkozott, hogy az egyes évekre vonatkozó azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték kiszámításában kész arra, hogy a banki területen a La Banque Postale-nak tovább számlázott, különféle szakmákban dolgozó személyzetre eső részt a La Poste analitikus könyveléséből származó adatok alapján vegye figyelembe.
- (101) A Bizottság kérdéseire válaszolva Franciaország megvizsgálta továbbá az úgynevezett „belső” megközelítést, amelynek középpontjában a közalkalmazottak nyugdíjára vonatkozó kötelezettségek társaság által biztosított fedezetének elemzése áll. Franciaország először is kiemeli azt a tényt, hogy ez a megközelítés véleménye szerint a La Poste helyzetére nem alkalmazható, mivel i) a La Poste-hoz olyan állami alkalmazottakat csatoltak, akiknek jogállását fenntartották és azt továbbra is az állam határozza meg, és a rájuk vonatkozó nyugdíjrendszer az állami polgári és katonai alkalmazottakra vonatkozó rendszer, valamint ii) leállította a közalkalmazottak felvételét.
- (102) Franciaország a továbbiakban megvizsgálta, hogy a La Poste közalkalmazottai nyugdíjának finanszírozása címén a La Poste által az államnak fizetett hozzájárulás megfelel-e azoknak a feltételeknek, amelyeket egy magán-szektorhoz tartozó szereplő is elfogadna. Ehhez az kellene, hogy az állam által kapott összeg legalább akkora legyen, mint a La Poste-ot terhelő kötelezettségek nettó diszkontált értéke és ezáltal biztosítsa az e kötelezettségek teljes tőkésítése által történő finanszírozást. Ezen elvek alkalmazásával Franciaország igazolta, hogy a La Poste által befizetett összegek a múltban fedezték a normál biztosítási statisztikával kapcsolatos terheket ⁽³³⁾ és hogy a La Poste által az államnak a jövőben fizetendő

⁽³³⁾ A szokásos éves biztosítási statisztikával kapcsolatos teher azoknak a közterheknek felel meg, amelyeket az adott üzleti évben folytatott tevékenység fejében beszednek.

összegek nettó diszkontált értéke megegyezik a szokásos éves biztosítási statisztikával kapcsolatos nettó diszkontált értékkel. Franciaország ebből az elemzésből azt a következtetést vonja le, hogy a „munkáltatói” hozzájárulás mértéke [...] %, azaz a bejelentett azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték összegénél jóval kisebb. E mérték alkalmazása a La Poste szempontjából azt jelentené, hogy az őt terhelő kötelezettséghez képest [...] többletköltséget kellene fizetnie, amely a társaság 1990-es megalakulása óta a társasághoz tartozó közalkalmazottak által a társaságnál eltöltött éveknél felel meg.

(103) Abban az esetben, ha a Bizottság azt a következtetést vonná le, hogy a reformban állami támogatás van jelen, Franciaország aláveti magát a Bizottság által az eljárás megindításáról szóló határozatban kifejtett indoklás elvének, az összeegyeztethetőség tekintetében, mivelhogy a bejelentett reform célja, hogy a La Poste számára versenytársaihoz hasonló helyzetet teremtsen. Franciaország valójában hangsúlyozza, hogy az eljárás megindításáról szóló határozat emlékeztet arra, hogy egy támogatás különösen akkor összeegyeztethető, ha lehetővé teszi, hogy egy vállalkozás megszabaduljon a liberalizációt megelőző olyan tehertől, amely versenyképességét jelentősen befolyásolná egy liberalizáció alatt álló környezetben.

(104) Ami a nyugdíjak finanszírozásának az általános jog szerinti rendszerhez történő tervezett hozzákapcsolását illeti, Franciaország hangsúlyozza, hogy ez a kérdés nem befolyásolja a bejelentett reform állami támogatások tekintetében történő elemzését. A La Poste és az állam közötti kapcsolatok tekintetében az azonos versenyfeltételekhez szabott méltányos mértékre alapuló, a La Poste által fizetett, kötelezettség alól mentesítő hozzájárulás bevezetése valójában elegendő annak biztosítására, hogy valamennyi állami támogatás kizárt legyen, anélkül, hogy szükség lenne a reform nyomán elfogadott, az állami alkalmazottak nyugdíjának finanszírozási módjára vonatkozó vizsgálatra. Ennek keretében a tervezett hozzákapcsolás csak két szereplő, az állam és a Caisse nationale d'assurance vieillesse (Nemzeti öregségbiztosítási pénztár) közreműködését érintené, mivel a bejelentett reform nyomán e tekintetben a La Poste minden felelőssége megszűnne. Mivel a hozzákapcsolásban érdekelt két szereplő az EK-Szerződés értelmében nem minősíthető vállalkozásnak, ezért ez nem tartalmazhat semmiféle állami támogatást.

(105) Franciaország az érdekelt felek észrevételeire vonatkozó megjegyzéseit 2007. február 27-én ismertette. Úgy ítéli meg, hogy a kérdéses észrevételek nem olyan jellegűek, amelyek megkérdőjeleznék azt az elemzést, miszerint a tervezett intézkedés a bejelentésben és a Bizottsággal azóta lefolytatott többszöri véleménycsere során bemutatásra került formájában nem tartalmaz állami támogatásra utaló elemet. Franciaország ennek alapján úgy értékeli, hogy harmadik személy az eljárás megindításáról szóló határozatban kifejtett aggályok egyszerű megismétlésén kívül – amelyekről Franciaország úgy ítéli meg,

hogy kimutatta, hogy azok nem voltak megalapozottak – nem tudott felhozni meggyőző érvet.

6. AZ INTÉZKEDÉSEK ÉRTÉKELÉSE

(106) A Bizottság által e határozat keretében megvizsgált intézkedések az 1998. évi maximalizálás és a La Poste állami alkalmazottai nyugdíjrendszerének bejelentett reformja a 2006. évi módosított költségvetési törvény 150. cikke értelmében.

6.1. Az állami támogatás minősítése

(107) Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint egy intézkedés állami támogatásnak tekintendő, ha a következő négy feltétel fennáll:

- i. az intézkedés előnyben részesíti a kedvezményezettet;
- ii. az intézkedés bizonyos vállalkozások előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget;
- iii. állami beavatkozásról vagy állami forrásról van szó;
- iv. az intézkedés érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

6.1.1. Állami források

(108) Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése meghatározza az állam által vagy az állami forrásból nyújtott támogatásokat. Más szóval a szóban forgó intézkedéseknek az államnak betudható cselekvés eredményeként kell megjelenniük, amelyeket állami forrásból kell nyújtani.

(109) Egyrészt a La Poste hozzájárulásának 1998-ban bevezetett maximalizálása a francia állam és a La Poste között létrejött szerződés eredménye, amelyet Franciaország „az 1990. évi törvény rendelkezéseire vonatkozó különös alkalmazási szabálynak” minősít. A 2006. évi reform egy törvényen alapul. A szóban forgó intézkedések tehát Franciaországnak tudhatók be.

(110) Másrészt a vizsgált intézkedések valószínűleg az állam részéről pénzügyi forrásokról való lemondást jelentenek, hiszen a La Poste már nem biztosítja az általa foglalkoztatott állami alkalmazottakra vonatkozó rendszer pénzügyi egyensúlyát. Illetve állandó ítélkezési gyakorlat, hogy a hatóságok bizonyos adó- vagy egyéb bevételekről való lemondása állami forrásnak tekinthető⁽³⁴⁾. Ennél fogva a szóban forgó intézkedések állami forrásokat érintenek.

⁽³⁴⁾ A T-67/94 sz. *Ladbroke kontra Bizottság* ügyben hozott 1998. január 27-i ítélet (EBHT II-1. o., 109. pont).

6.1.2. A kereskedelemre gyakorolt hatás

(111) A Bizottság megállapítja, hogy azok a piacok, amelyeken a La Poste csoport tevékenységét végzi, a közösségen belüli kereskedelem számára nyitott, különösen a Szerződés 67. cikkének végrehajtásáról szóló, 1988. június 24-i 88/361/EGK tanácsi irányelv⁽³⁵⁾ (a tőke szabad mozgása), a hitelintézetek tevékenységének megkezdésére és folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló és a 77/780/EGK irányelvet módosító, 1989. december 15-i 89/646/EGK tanácsi irányelv⁽³⁶⁾ (letelepedés szabadsága) és a 97/67/EK irányelv (postai irányelv) alapján. A La Poste csoport 2005. évi pénzügyi jelentése így arról számol be, hogy:

- i. a forgalom 64,5 %-a versenyző piacokon bonyolódik,
- ii. a forgalom 15,2 %-a nemzetközi piacokon (Franciaországon kívül) bonyolódik, míg ez az érték 2004-ben 14,1 % volt.

(112) Ezenkívül az említett pénzügyi jelentés kiemeli a csoport franciaországi és európai nyitott piacokon való fejlődési lehetőségét.

(113) Ugyanilyen módon a La Poste-ra vonatkozó 2003. évi számvevőszéki jelentésre⁽³⁷⁾ vonatkozó válaszában a La Poste elnöke kifejti, hogy „a csoport legnagyobb ügyfelei piacnyitásának és nemzetközivé válásának figyelembevételével továbbmegy a nemzetközivé válás útján. A vállalkozások a levélküldemények, csomagok és expresszküldemények területén valójában egyre gyakrabban vesznek részt az európai ajánlati felhívásokban. A csoportnak képesnek kell lennie arra, hogy megfeleljen ennek”.

(114) Ebben az összefüggésben elegendő annak megállapítása, hogy azok a piacok, amelyeken a La Poste tevékenykedik, határokon átnyúló dimenzióval rendelkeznek és hogy a La Poste a többi tagállamban található vállalkozásokkal és a nemzetközi piacokon aktív vállalkozásokkal áll versenyben.

(115) A szóban forgó intézkedések megnehezítik azoknak a közösségi szereplőknek a kereskedelmi tevékenységét, akik Franciaországban kívánnak terjeszkedni.

⁽³⁵⁾ HL L 178., 1988.7.8., 5. o.

⁽³⁶⁾ HL L 386., 1989.12.30., 1. o. A 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 126., 2000.5.26., 1. o.) hatályon kívül helyezett irányelv. A 2000/12/EK irányelv helyébe a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozott szöveg) lépett (HL L 177., 2006.6.30., 1. o.).

⁽³⁷⁾ A La Poste számlái és irányítása (1991–2002), 2003. október.

(116) Mivel a szóban forgó intézkedések a közösségen belüli kereskedelembe erősítik a La Poste más versenytársakkal szembeni pozícióját, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy érintik a tagállamok közötti kereskedelmet és valószínűleg torzítják a szereplők közötti versenyt.

(117) A La Poste bizonyos tevékenységeire vonatkozó jogszerű monopólium nem befolyásolja ezt a következtetést. Az 1998-tól zajló fokozatos liberalizáció körülményei között és a postai szolgáltatások teljes liberalizációjának küszöbén a kereskedelemre gyakorolt hatás kockázata előrelátható módon létezik⁽³⁸⁾, a ma még monopol helyzetben lévő tevékenységek vonatkozásában is, tekintettel arra, hogy a monopoltevékenységek és a versenyhelyzetben lévő tevékenységek (mint például az expressz küldemények) a La Poste termelési rendszerében közös ipari folyamatokat használnak. Ezenkívül közvetve a monopoltevékenységek is versenyezhetnek a versenyhelyzetben lévő nem postai szolgáltatásokkal, mint például az elektronikus üzenetküldés („e-helyettesítés”)⁽³⁹⁾ vagy a fax használata.

6.1.3. A La Poste javára szolgáló célzott előny fennállása

(118) Annak megállapítására, hogy a szóban forgó intézkedések tartalmaznak-e állami támogatásra utaló elemeket, meg kell határozni, hogy ezek az intézkedések gazdasági előnyt nyújtanak-e a La Poste számára, amennyiben lehetővé teszik számára olyan költségek viselésének az elkerülését, amelyek egyébként a vállalkozás saját pénzügyi forrásait terhelnék és ezáltal megakadályozzák, hogy a piacon jelenlévő erők ne fejthessék ki szokásos hatásukat⁽⁴⁰⁾.

(119) A támogatás által könnyítik azokat a terheket, amelyek általában a vállalkozás költségvetését terhelik, figyelembe véve a szóban forgó adókiutadási rendszer jellegét vagy szerkezetét. A másik oldalról meg lehetne határozni „az egyedi költség” fogalmát, amely a vállalkozás szokásos terhein felüli terheket takarja⁽⁴¹⁾. Az ilyen egyedi költség jogszabályi rendelkezés által történő visszavonása nem nyújtana előnyt a kedvezményezettnek, és így nem jelentene állami támogatást.

⁽³⁸⁾ A La Poste csoport 2005. évi pénzügyi jelentése így „a 2009-es, a verseny előtti teljes nyitás perspektíváját” mint a szakmák szerinti fejlesztési terv elemét említi.

⁽³⁹⁾ „A postai ágazatot az Európai Unióban jelenleg jelentős változások érik. Ilyen többek között a fokozatos piacnyitás, a konkurens elektronikus szolgáltatások gyors növekedése és egyre alacsonyabb költségei, ...” (A bizottsági szolgálatok munkadokumentuma, amely a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatot kísérő dokumentum – A hatásvizsgálat összefoglalása, SEC(2006)1292, 2006. október 18.).

⁽⁴⁰⁾ A C-301/87. sz. Franciaország kontra Bizottság ügyben hozott 1990. február 14-i ítélet (EBHT I. o., 41. pont).

⁽⁴¹⁾ A Bíróság C-390/98. sz. H.J. Banks & Co. Ltd kontra The Coal Authority és Secretary of State for Trade and Industry ügyben hozott 2001. szeptember 20-i ítélete (EBHT I-6117. o.).

(120) A Bíróság joggyakorlata szerint a szelektivitás elemzése tekintetében ⁽⁴²⁾, amely egy referencia keretrendszerrel történő összehasonlítást jelent annak meghatározására, hogy szokásos piaci helyzetben strukturális szempontból bizonyos vállalkozásokkal vagy bizonyos termékekkel szembeni megkülönböztetett elbánás összeegyeztethető-e „a rendszer jellegével és szerkezetével”, a költség „szokásos” vagy „egyedi” minősítése magában foglalja egy referencia vagy összehasonlító keretrendszer meghatározását, amelynek célja azoknak a vállalkozásoknak a meghatározása, amelyek az érintett intézkedések által követett célkitűzés tekintetében összehasonlítható jogi vagy tényleges helyzetben vannak ⁽⁴³⁾.

(121) Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a reform az érintett közalkalmazottak nyugdíj jogosultságait nem kívánja a La Poste főbb versenytársainál foglalkoztatottak nyugdíj jogosultságaival azonos szintre hozni. Ugyanakkor az érintett alkalmazottak olyan közalkalmazottak, akik megőrzik különleges jogállásukat, miközben a La Poste főbb versenytársainak munkavállalóit magánjogi szerződések alapján foglalkoztatják. A szóban forgó intézkedések által követett célkitűzések így nem szigorúan a különböző nyugdíjrendszerek által létrehozott járuléks rendszereket érintik, amelyek a magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalókra vagy a közalkalmazottakra vonatkoznak. Inkább egy tágabb célkitűzésről van szó, amelynek célja a La Poste és versenytársai közötti versenyegyenlőség biztosítása, figyelembe véve különösen azt a tényt, hogy a La Poste bizonyos munkavállalói olyan közalkalmazottak, akiket hozzá csatoltak.

(122) Elvileg többféle referencia keretrendszer létezhet: a La Poste versenytársainak, más állami intézményeknek a helyzete, az állami alkalmazottakra vonatkozó nyugdíjrendszer vagy a France Télécom (6.1.3.1. szakasz). Amennyiben egy ilyen típusú külső összehasonlítás nem helytálló, az előny fennállására vonatkozó hivatkozási alap a La Poste saját, az intézkedéseket megelőző helyzete lenne (6.1.3.2. szakasz).

(123) Végül az ezen eljárás megindításáról szóló határozatban felvetett aggályokra reagálva a Bizottság megvizsgálja továbbá, hogy a La Poste azon terhei, amelyeket könnyítették, az Elsőfokú Bíróság joggyakorlata értelmében egészében „nem szokásos” tehernek vagy „strukturális hátránynak” tekinthető-e (6.1.3.3. szakasz).

⁽⁴²⁾ A Bíróság C-143/99. sz. *Adria-Wien Pipeline GmbH és Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* ügyben hozott 2001. november 8-i ítélete (EBHT I-8365. o., 41. pont).

⁽⁴³⁾ Ez a pont válasz a [...] egyik észrevételére is, amely szerint a közalkalmazottak foglalkoztatása tekintetében a terhek „nem szokásos” jellegűnek minősítése szükségessé teszi az említett közalkalmazottak foglalkoztatásához kapcsolódó valamennyi előny és hátrány számbavételét. A Bizottság e kérdésben egyébként megjegyzi, hogy a gyakorlatban egy ilyen összehasonlítás lehetetlen lenne.

6.1.3.1. A külső összehasonlítás hiánya

(124) A Bizottság számára nagyon nehéz lenne meghatározni olyan szereplőket, akik egy *level playing field*, különösen a nyugdíjrendszer tekintetében történő meghatározása vonatkozásában a La Poste-tal összehasonlítható jogi vagy tényleges helyzetben vannak.

(125) Mindenekelőtt a La Poste versenytársai vonatkozásában olyan társaságokról van szó, amelyek a verseny előtt nyitott piacokon tevékenykednek, miközben a La Poste egy ipari és kereskedelmi jellegű állami intézmény (EPIC) ⁽⁴⁴⁾, jogállásához hasonló jogállással és jogszerű monopóliummal rendelkezik ⁽⁴⁵⁾. Ezenkívül az a tény, hogy a La Poste versenytársainak magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalói vannak, miközben az összehasonlítás kiemelten a La Poste-nál dolgozó közalkalmazottakra vonatkozik azt vonja maga után, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében az előny fennállására vonatkozó elemzés összefüggésében, az intézkedések célja tekintetében ezek a versenytársak nem tekinthetők összehasonlítható jogi és tényleges helyzetben lévőeknek. Valójában ki kell emelni, hogy a közalkalmazottak nyugdíjrendszere – amint azt a (25) és a következő preambulumbekkezdések is jelzik – a magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalókra vonatkozó rendszertől jogilag eltérő és világosan elkülönülő rendszerből következik. Mindenesetre ennek az a következménye, hogy a La Poste és versenytársai közötti versenyegyenlőség biztosítását célzó tágabb célkitűzés tekintetében világos, hogy a La Poste-ot és versenytársait úgy kell tekinteni, mint akik eltérő tényleges és jogi helyzetben vannak.

(126) Ennélfogva a La Poste versenytársai a Bizottság által az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében az előny fennállásának meghatározása céljából végzett elemzésben nem szolgálhatnak az összehasonlítás alapjául.

(127) A Bizottság megjegyzi azonban, hogy egy ilyen összehasonlítási alap az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja tekintetében a szóban forgó esetleges támogatások összeegyeztethetőségének vizsgálatára kifejezetten alkalmas lenne abban az esetben, ha a verseny torzításának a támogatások által érintett piacokon történő pontosabb értékeléséről lenne szó.

⁽⁴⁴⁾ Franciaországban az állami intézményeken belül elvi megkülönböztetést alkalmaznak az igazgatási jellegű, hagyományos igazgatási feladatokat ellátó állami intézmények (EPA) és az ipari és kereskedelmi jellegű, gazdasági természetű tevékenységeket kifejtő állami intézmények (EPIC) között. Bizonyos állami intézményeket az EPA-ra, illetve az EPIC-re vonatkozó törvény nem minősített. Ez történt a La Poste esetében is. A Semmitőszék 2001. január 18-i ítéletében azt az elvet fogadta el, amely szerint a La Poste egy EPIC-nek tekinthető (2. polgári ügyekben eljáró tanács). Lásd a Bizottság 2006. október 4-i ajánlása a La Poste javára az állami korlátlan garanciára vonatkozó megfelelő intézkedések elfogadására (E 15/2005. sz. ügy).

⁽⁴⁵⁾ Az erre vonatkozó díjakat a 97/67/EK irányelv által meghatározott elvek szerint rögzítették. Az említett irányelv 12. cikke különösen meghatározza, hogy az áraknak a költségeken kell alapulniuk, és hogy a tagállamok határozhatnak úgy, hogy nemzeti területükön mindenhol egységes díjakat kell alkalmazni.

- (128) A Bizottság további összehasonlítási alapot is megpróbált találni.
- (129) Elvi összehasonlítási alapul szolgálhatna az állami alkalmazottakra vonatkozó, a polgári és katonai nyugdíjakra vonatkozó nyugdíjtörvény által szabályozott nyugdíjrendszer. Ez a rendszer azonban önmagában nem lenne alkalmazható a La Poste-ot érintő tényleges körülményekhez hasonló körülményekre. Például az állami alkalmazottak általában nem olyan kereskedelmi ágazatokban dolgoznak, mint amilyenben a La Poste folytatja tevékenységét.
- (130) A La Poste jogállásához hasonló jogállással rendelkező EPIC társaságok köréből a Bizottság nem tudott olyan gazdasági szereplőcsoportot meghatározni, amely homogén, összehasonlítási alapul szolgáló csoportot képezne. Csak néhány elszigetelt EPIC, különösen az Office National des Forêts (Nemzeti erdészeti hivatal) vagy a Monnaie de Paris mutat a La Poste helyzetével összehasonlítható elemeket. Ezek a vegyes elemek azonban egy koherens összehasonlítási alap kialakításához nem elegendők.
- (131) A Bizottság ezért úgy ítéli meg, hogy ebben az ügyben sem az állami intézmények, sem az állami alkalmazottakra vonatkozó nyugdíjrendszer nem szolgálhatnak megfelelő összehasonlítási alapul.
- (132) A Bizottság ezenkívül megvizsgálta a La Poste és a France Télécom összehasonlítási lehetőségét is. Az 1990. évi törvény a korábbi telekommunikációs vezérigazgatóságot két közjogi jogalannyá alakította: La Poste és France Telecom. Bár a France Télécom magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalókat és közalkalmazottakat is alkalmaz, 1996-ban a tőzsdén jegyzett részvénytársasággá alakult. A szóban forgó intézkedések célja tekintetében nincs összehasonlítható jogi és tényleges helyzetben. [...] továbbá a kötelező társadalombiztosítási hozzájárulások és adók tekintetében a France Télécomra vonatkozó szabályok összeegyeztethetősége egy Bizottsághoz benyújtott panasz tárgyát képezik és a Bizottság e határozattal nem sértheti az ebben az ügyben levont következtetéseket.
- (133) Összefoglalva a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem létezik olyan külső összehasonlítási alap, amely lehetővé tenné az érintett intézkedések által követett célkitűzések tekintetében a La Poste jogi és tényleges helyzetével összehasonlítható helyzetben lévő vállalkozások által viselt „szokásos” hozzájárulás meghatározását.
- (134) Amennyiben a Bizottság olyan megfelelő külső összehasonlítási alapot tudott volna meghatározni, amelyre hivatkozva meg tudta volna állapítani a „nem szokásos” terhek fennállását, a szóban forgó intézkedések bizonyos – különösen az azonos versenyfeltételekhez szabott méltányos mértékre vonatkozó – feltételek esetén nem képeztek volna állami támogatást.
- (135) Sem a Franciaország által idézett, a *Sabena/Swissair* ügyben hozott bizottsági határozat ⁽⁴⁶⁾, sem az *Enirisorse* ügyben hozott ítélet nem módosítja a Bizottságnak azt a következtetését, amely a La Poste javára fennálló előnyt állapít meg. Valójában a *Sabena/Swissair* határozat megállapítja, hogy egy ágazatra (a légiközlekedésre) és nem egy meghatározott vállalkozásra vonatkozó intézkedés, az egy általános gazdaságpolitikai intézkedés. Az intézkedés ágazati és nem egyedi (egyetlen vállalkozásra korlátozó) jellege a La Poste esetével összehasonlítva jelentős eltérést jelent, különösen abban a tekintetben, amely lehetővé tette a Bizottság számára, hogy az egyéb belga ipari ágazatokra vonatkozó társadalombiztosítási rendszer által külső összehasonlítási alapot határozhasson meg. Hasonlóképpen az *Enirisorse* ügyben hozott ítéletben a Bíróság végkövetkeztetését a vitatott intézkedés „szokásos helyzettel” való összehasonlítására alapozza ⁽⁴⁷⁾, amelyet a Bíróság meg tudott határozni, de amilyen ebben az esetben hasonló módon nem létezik.
- (136) Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében az előny fennállásának elemzéséhez a Bizottságnak így a szóban forgó intézkedések előtti és utáni kötelező társadalombiztosítási hozzájárulások és adók összehasonlításával kellene megvizsgálnia a La Poste helyzetét.
- 6.1.3.2. A La Poste helyzete a szóban forgó intézkedések előtt és után
- (137) A szóban forgó intézkedések előtti kötelező társadalombiztosítási hozzájárulások és adók az 1990. évi törvény által meghatározott hozzájárulások és adók. Külső összehasonlítási alap hiányában ezek olyan referencia keretrendszert képezhetnek, amelyek lehetővé tennék annak megállapítását, hogy fennáll-e bármilyen előny.
- (138) Az 1998-ban bevezetett maximalizálás lehetővé tette a La Poste közalkalmazottainak nyugdíja címén „munkáltatói” járulékként fizetett összeg csökkentését, amit Franciaország az 1998–2006 közötti időszakra vonatkozóan körülbelül [...] összegre becsül.
- (139) A 2006. évi törvény hatása különösen a La Poste hozzájárulásának egy olyan járulékkal történő helyettesítése, amely a La Poste által viselt nyugdíjterheket hozzáigazítja a versenytársak nyugdíjterheikhez és amely kötelezettség alól mentesítő jellegű. E törvény nélkül a „munkáltatói” hozzájárulás mértéke az elkövetkezendő években jelentősen tovább növekedne, amely a La Poste által a közalkalmazottak felvételének leállítása következtében a maximalizálás kedvező hatásai ellenére különösen az aktív (járulékot fizető) és inaktív (az ellátások kedvezményezettjei) arány romlásához kapcsolódik.
- (140) A Bizottság így megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedések a La Poste-ot olyan terhektől mentesítik, amelyeket az 1990. évi törvény alapján viselnie kellett volna.

⁽⁴⁶⁾ Az 1995.07.25-i SG(95) D/9783 levél.

⁽⁴⁷⁾ Lásd a szóban forgó ítélet 48. pontját.

- (141) A La Poste vonatkozásában a nyugdíjterhek szokásos vagy nem szokásos jellegének elemzése összefüggésében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy vállalkozásnak a munkaügyi jogszabályokból vagy a szakszervezetekkel kötött kollektív szerződésekből eredő kötelezettsége végkielégítés és/vagy korengedményes nyugdíj fizetésére a szokásos üzletmenetből fakadó költségek részét képezi, amelyet saját forrásból kell fedeznie ⁽⁴⁸⁾.
- (142) Tágabb értelemben a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy azok a nyugdíjterhek, amelyek a La Poste-ot az 1990. évi törvény értelmében terhelik, szokásos költségek ⁽⁴⁹⁾. Így mivel a szóban forgó intézkedések olyan költségek viselésétől kímélik meg a La Poste-ot, amelyeket szokásos esetben saját pénzügyi forrásaiból kellene fedeznie, ezek az intézkedések a szereplő számára az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében előnyt biztosítanak.
- (143) A szóban forgó előny szelektív, mivel kizárólag a La Poste-ot érinti. Külső összehasonítási alap hiányában ezt a korlátozást a szóban forgó rendszer jellege és szerkezete nem indokolja.

6.1.3.3. A nem szokásos teher fennállása/az eljárás megindítása

- (144) Az eljárás megindításáról szóló határozat részletesen idézi a *Combus* ügyben hozott ítéletet, amelyben az Elsőfokú Bíróság úgy tűnik, „nem szokásos” tehernek tekintette azokat a terheket, amelyek egy vállalkozásra alkalmazottai eltérő jogállásából eredően hárultak, és amelyre egy reformot követően alkalmazottai igazgatása szempontjából általános, azaz a versenytársaival megegyező szabályok vonatkoznak. Az Elsőfokú Bíróság így kijelenti, hogy ⁽⁵⁰⁾: „a kérdéses intézkedés célja az volt, hogy a *Combus* által foglalkoztatott alkalmazottak privilegizált és drága jogállását a *Combus*-szal versenyző többi, autóbust szeltemeltető közlekedési vállalkozás által foglalkoztatott munkavállalókéhoz hasonló szerződéses alkalmazotti jogállással helyettesítsék. A *Combus* magánszektorhoz tartozó versenytársaival szembeni strukturális hátrányának megszüntetéséről volt tehát szó. Márpedig az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése tiltja azokat az előnyöket, amelyek bizonyos vállalkozásokat előnyben részesítenek, mivel a támogatás fogalma csak olyan beavatkozásokat jelent, amelyek a vállalkozások költségvetésében jelentkező szokásos terheken enyhítenek és amelyek olyan gazdasági előnynek tekinthetők, amelyet a kedvezményezett vállalkozás a szokásos piaci feltételek között nem kapott volna meg. [...] Ezenkívül a dán állam a 100 millió dán korona közvetlenül a *Combus* által foglalkoztatott alkalmazottainak történő kifizetése helyett ugyanezt az eredményt érte volna el, ha az említett alkalmazottakat egyedi visszatérítés kifizetése nélkül

az államigazgatásban ismét kinevezi, amely lehetővé tette volna, hogy a *Combus* azonnal magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalókat alkalmazzon”.

- (145) Általánosságban emlékeztetni kell arra, hogy a *Combus* ítélezési gyakorlatot a Bíróság nem erősítette meg. A Bíróság ítélezési gyakorlatának bizonyos elemei ellentmondanak annak a feltételezésnek, amely szerint egy strukturális hátrány kompenzációja kizárja a támogatásnak történő minősítést. Így a Bíróság folyamatosan jelezte, hogy egy támogatás fennállását az állami beavatkozás hatásai és nem céljai szerint kell megítélni ⁽⁵¹⁾. A Bíróság megállapította továbbá, hogy a támogatás fogalma a hatóságok által nyújtott olyan előnyöket takar, amelyek különböző formában enyhítik azokat a terheket, amelyeket szokásos esetben a vállalkozás költségvetése visel ⁽⁵²⁾. A Bíróság azt is világosan jelezte, hogy vállalkozások munkavállalóinak díjazásához kapcsolódó költségek jellegüknél fogva a vállalkozások költségvetését terhelik, függetlenül attól, hogy ezek a költségek jogszabályi kötelezettségekből vagy kollektív megállapodásokból fakadnak-e ⁽⁵³⁾. Ebben a vonatkozásban a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az a tény, hogy az állami intézkedések többletköltségek fedezetéül szolgálnak, nem mentesít attól, hogy azokat támogatásnak minősítsék ⁽⁵⁴⁾.

- (146) Ugyanakkor Franciaország erősen hivatkozik az Elsőfokú Bíróság által a *Combus* ügyben hozott ítéletben felállított elv alkalmazására, megerősítve, hogy a bejelentett reform a La Poste-ot csak egy „nem szokásos” teherrel mentesíti. A Bizottságnak hangsúlyoznia kell, hogy ezt az esetet tárgyi elemek különböztetik meg a *Combus* ügytől, amint azt a következő elemek is jelzik:

- i. A kompenzációt közvetlenül a *Combus* által foglalkoztatott alkalmazottaknak fizették ki, miközben az e határozat tárgyát képező intézkedések a La Poste „munkáltatói” járulékait érintik.
- ii. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy Franciaországnak gyakorlatilag nem lett volna lehetősége arra, hogy a La Poste 180 000 alkalmazottját az igazgatáson belül ismét alkalmazza. Franciaország válaszában azt írja, hogy a La Poste-nál foglalkoztatott közalkalmazottak esetében nincs lehetőség a közigazgatásba történő elvi vagy teljes jogosultságú visszavételre. A La Poste

⁽⁴⁸⁾ Lásd a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás 63. pontját.

⁽⁴⁹⁾ Ezt a következtetést lehet, hogy nem lehetett volna levonni, ha egy külső összehasonlítási alapot meg lehetett volna határozni. Ez az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében a szelektív előny vizsgálatával összefüggésben egyébként sem volt lehetséges.

⁽⁵⁰⁾ A fent hivatkozott *Combus* ügy 57. pontja.

⁽⁵¹⁾ A Bíróság 173/73 sz. Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott 1974. július 2-i ítélete (EBHT 709. o., 13. pont); a Bíróság C-310/85 sz. *Deufil* kontra Bizottság ügyben hozott 1987. február 24-i ítélete (EBHT 901. o., 8. pont); a Bíróság C-241/94. sz. *Franciaország kontra Bizottság* ügyben hozott 1996. szeptember 26-i ítélete (EBHT I-4551. o., 20. pont).

⁽⁵²⁾ A Bíróság C-387/92. sz. *Banco Exterior* ügyben hozott 1994. március 15-i ítélete (EBHT I-877. o., 13. pont); a C-241/94 sz. ügy 34. pontjában idézett ítélet.

⁽⁵³⁾ A Bíróság C-5/01. sz. *Belgium kontra Bizottság* ügyben hozott 2002. december 12-i ítélete (EBHT I-1191. o., 39. pont).

⁽⁵⁴⁾ A Bíróság 30/59. sz. *Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg* kontra Főhatóság ügyben hozott 1961. február 23-i ítélete (EBHT 3. o., 29. és 30. pont); a C-173/73. sz. ügy 12. és 13. pontjában idézett ítélet; a C-241/94. sz. ügy 29. és 35. pontjában idézett ítélet; a Bíróság C-251/97. sz. *Franciaország kontra Bizottság* ügyben hozott 1999. október 5-i ítélete (EBHT I-6639. o., 40., 46. és 47. pont).

szolgálatában dolgozó állami alkalmazottak különleges jogállásuk által meghatározott testülethez tartoznak. Nincs tehát eleve igényük arra, hogy tevékenységüket a La Poste-on kívül végezzék és ezzel párhuzamosan nincs olyan eszköz, amely arra kényszerítené őket, hogy a La Poste-on kívül folytassák szakmai pályafutásukat. Ezenfelül a La Poste szolgálatában dolgozó 180 000 közalkalmazottnak a közigazgatáson belüli integrálása a szakmai képzettség tekintetében is problémákat vet fel. Valójában a Franciaország által kiemelt, egy esetleges ismételt integrálás előtt álló akadály az egyenértékű szakképesítést igénylő rendelkezésre álló állások megléte. A La Poste egyedi problémájáról van szó. A La Poste alkalmazásában álló közalkalmazottak képesítésének szerkezete nagyon eltér a közigazgatásban dolgozó közalkalmazottakétól. A La Poste által foglalkoztatott állami alkalmazottak többségükben alacsony szakképesítést igénylő végrehajtó feladatokat látnak el, míg az államigazgatás és a területi közösségek igényei főként olyan vezetői állásoknak felelnek meg, amelyek felsőfokú képesítést igényelnek.

- iii. A *Combus* ügyben a vonatkozó állami intézkedés célja az volt, hogy a *Combus* által foglalkoztatott alkalmazottak privilegizált és drága jogállását a *Combus*-szal versenyző többi, autóbust üzemeltető közlekedési vállalkozás által foglalkoztatott munkavállalókéhoz hasonló szerződéses alkalmazotti jogállással helyettesítsék. A La Poste alkalmazottainak jogállása és jogai viszont a szóban forgó intézkedések nyomán változatlanok maradnak⁽⁵⁵⁾. Ez a jogállás és ezek a jogok különböznek a La Poste-tal versenyző vállalkozások által magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalókétól.

Ehhez kapcsolódóan a La Poste közalkalmazottainak állítólagosan „privilegizált és drága” jogállása tekintetében a Bizottság két bank által közzétett mérlegadatokat alapján⁽⁵⁶⁾ összehasonlította ezeknek a bankoknak a teljes bérköltségét és a La Poste alkalmazottainak teljes bérköltségét. Az eredmények azt mutatják, hogy a szóban forgó bankokban a teljes átlagos bérköltség nagy valószínűséggel magasabb a La Poste alkalmazottainak teljes átlagos bérköltségénél (vagy legalábbis megegyezik azzal). Az ezzel kapcsolatban feltett kérdésre válaszolva Franciaország elismeri, hogy a La Poste-tal versenyző vállalkozások szerződéses munkavállalóinak átlagos költségére vonatkozóan nem rendelkezik megbízható és helytálló adatokkal⁽⁵⁷⁾. Ezért becslést alkalmazott annak

bemutatására, hogy egyenlő szolgálati idő esetén a La Poste által foglalkoztatott közalkalmazottak átlagköltsége meghaladja a határozatlan idejű szerződés alapján foglalkoztatott „hasonló” munkavállalók átlagköltségét, a „levélküldemény/csomag” tevékenységek és a banki tevékenységek területén is. A becslés alapja Franciaország azon feltevése volt, miszerint a La Poste által magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállaló átlagköltsége az ugyanabban az ágazatban egy versenytárs által foglalkoztatott munkavállaló átlagköltségéhez hasonló. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez a feltevés nem elfogadható, hiszen figyelmen kívül hagyja a bérek fogalmának alapelemeit, különösen a munkáltatóhoz kötődő márkanévvel összefüggő hatásokat. A La Poste márkanévhez kapcsolódó, a hosszú távú szakmai pályafutási kilátásokkal összefüggő kedvező kép így lehetővé teszi a La Poste számára, hogy az ilyen image-zsal nem rendelkező versenytársainál alacsonyabb béreket alkalmazzon. Ezért a lehetőség kizárása nélkül a Bizottság úgy ítéli meg, hogy Franciaország nem mutatta be meggyőzően, hogy a La Poste közalkalmazottainak jogállása a La Poste versenytársainál alkalmazott munkavállalók foglalkoztatási feltételeivel összehasonlítva egyszerre „privilegizált és drága”.

- iv. A *Combus* tevékenységeinek versenyhelyzeti keretrendszere különbözött attól, amelyben a La Poste dolgozik. A *Combus* A/S részvénytársaság szállítási tevékenységét kereskedelmi alapon folytatta és a piacon a magán autóbust-társaságokhoz hasonló versenyfeltételek között működött. Ebben a keretrendszerben az állami közlekedési társaságok ajánlati felhívások alapján magán és állami vállalkozásoknak adják át az autóbusszal történő szállítások lebonyolítását. Az ajánlati felhívásokra vonatkozó szabályok alapján a szerződéseket a „gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatot” benyújtó vállalkozással kötik meg, az ajánlattevő magán vagy állami jellegétől függetlenül. A La Poste széleskörű monopóliummal bíró területtel rendelkezik, amelyben a gazdasági korlátok eltérően hatnak.

- (147) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a *Combus* ügy és a szóban forgó eset közötti tényleges különbségek elegendőek a két ügy vonatkozásban az eltérő érvelés igazolására.

- (148) Végül a Franciaország által javasolt úgynevezett „belső” megközelítést a Bizottság nem ítélte megfelelőnek, többek között az érintett (zárt) közalkalmazotti kör sajátosságai és a vállalkozás közelmúltbeli alakulása miatt. Ezt az álláspontot egyébként Franciaország is osztja. A Franciaország által végzett számítások összehasonlítják továbbá a La Poste által ténylegesen viselt (és így az 1998. évi maximalizálásban bennlévő) költségeket azokkal a terhekkkel, amelyeket a La Poste akkor viselt volna, ha 1991. január 1-jei megalakulásakor ugyanolyan ellátásokat nyújtó, de tőkésítésen nyugvó új nyugdíjrendszert vezetett volna be. Ez az összehasonlítás a Bizottság szerint a szóban forgó intézkedések támogatási jellegére vonatkozó helytálló következtetés levonásához túl sok feltételezést tartalmaz.

⁽⁵⁵⁾ Lényeges különbség van az N 483/2000 – *Hollandia, az Ingenieur-bureau Zuid-Holland csoport eladása* ügyben 2003. március 28-án hozott (HL C 5., 2002.1.8., 2. o.), az eljárás megindításáról szóló határozatban idézett ítélettel összehasonlítva, amelyben a holland hatóságok által fizetett pénzügyi kompenzációt azoknak a munkavállalóknak fizették ki, akik elveszítették vidéki közalkalmazotti jogállásukat és az ezzel összefüggő alkalmazási feltételeket.

⁽⁵⁶⁾ A két érintett bank a Crédit agricole és a BNP-Paribas.

⁽⁵⁷⁾ Franciaország a La Banque Postale tevékenységeinek az általános tevékenységet folytató – beruházási banki és finanszírozási tevékenységeket is ellátó, a kereskedelmi bankok „feletti” területeken inkább jelenlévő – nagy bankoktól eltérő jellegére vonatkozó általános érveket is felhoz. Ezeket az elemeket azonban Franciaország mennyiségileg nem határozza meg, így a felsorolt érvek alapján nem vonható le egyértelmű következtetés.

6.1.4. A versenyfeltételek torzítása

- (149) A szóban forgó intézkedések szelektív gazdasági előnyt nyújtanak, hiszen csak egyetlen vállalkozást, a La Poste-ot érintenek⁽⁵⁸⁾. Az ilyen intézkedések elvileg torzíthatják a versenyfeltételeket⁽⁵⁹⁾.

6.1.5. Véggövetkeztetés

- (150) Az előző preambulumbekkezdésekből, a megfelelő joggyakorlat, többek között a *Combis* ügyben hozott ítélet fényében következik, hogy a szóban forgó intézkedések az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősülnek.

6.2. A támogatások jogellenessége

- (151) Az 1998-as maximalizálást a Bizottságnak való előzetes bejelentés nélkül hajtották végre. Ezért az jogellenes.
- (152) A Bizottság ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a maximalizálás a liberalizált piacokon és a jogos monopóliummal érintett tevékenységek területén egyszerre fejtette ki hatását. A La Poste tehát nem csak monopóliumhelyzetben lévő tevékenységeket végzett⁽⁶⁰⁾. A maximalizálás ezért nem tekinthető létező támogatásnak.
- (153) A 2006. évi reformot a Bizottságnak bejelentették. Végrehajtását felfüggesztették, amennyiben a La Poste tovább fizeti az 1998. évi maximalizálásból következő „munkáltatói” járulékot. Tehát a 2006. évi reformot nem vezették be.

6.3. A támogatások közös piaccal való összeegyeztethetősége

A szóban forgó támogatások összeegyeztethetőségére vonatkozó vizsgálat általános keretrendszere

- (154) Az EK-Szerződés 87. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, a magánszemély fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatásokra, a természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatásokra és a Németországi Szövetségi Köztársaság egyes területeinek nyújtott támogatásokra vonatkozó mentességek a szóban forgó esetben nem rendelkeznek relevanciával.
- (155) Az EK-Szerződés 87. cikkének (3) bekezdésében meghatározott mentességek tekintetében a Bizottság megállapítja, hogy a szóban forgó támogatások nem olyan térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatások, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság, nem közös

európai érdeket szolgáló projekt előmozdítására szolgál és nem a francia gazdaságban bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatások. Nem a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatások.

- (156) Meg kell vizsgálni, hogy az intézkedéseket az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja címén, amely szerint az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatás a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben, a Bizottság összeegyeztethetőnek ítélné-e.
- (157) Az eljárás során ezenfelül Franciaország nem hivatkozott az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdésére, mint a La Poste-nak nyújtott támogatások összeegyeztethetőségének alapjára.

A támogatások hatásának elemzése – a verseny torzításának erőssége

- (158) A La Poste hozzájárulásainak a versenytársak hozzájárulásaihoz történő igazítására vonatkozó reform jellegének és hatásainak figyelembevételével a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a támogatások összeegyeztethetőségének értékelését a kötelező társadalombiztosítási hozzájárulások és adók tekintetében a La Poste és versenytársai között egyenlő feltételek megteremtésével („level playing field”) kell elvégezni a levélküldemény/csomag és a pénzügyi szolgáltatások területén, amely a La Poste legfőbb tevékenységeit egyesíti⁽⁶¹⁾.
- (159) A támogatások hatásainak elemzéséhez és a versenytörzítés erősségének értékeléséhez a Bizottságnak először meg kell vizsgálnia a La Poste által fizetett hozzájárulások szintjét, versenytársaival összehasonlítva, a Franciaország által vállalt kötelezettségek fényében. Ezt követően a Bizottság meg fogja állapítani, hogy mi történt volna, ha a La Poste nem részesült volna a szóban forgó támogatásokban. A Bizottság elemzi a támogatások pozitív és negatív hatásait. Ezáltal lehetővé válik egy általános összeegyeztethetőségi mérleg megvonása.

A La Poste által fizetett hozzájárulások szintje

- (160) A Bizottság nagyon részletesen megvizsgálta az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték számítási módját.

⁽⁵⁸⁾ Az 1990. évi törvény által meghatározott nyugdíjrendszer két vállalkozást, a La Poste-ot és a France Télécomot érintett. A France Télécomra vonatkozó rendszert 1996–1997-ben módosították. Ezt követően csak a La Poste maradt az 1990. évi törvény által meghatározott rendszer hatálya alatt.

⁽⁵⁹⁾ Lásd a Bíróság C-126/01. sz. *GEMO S.A.* ügyben hozott 2003. november 20-i ítéletét (EBHT I-13769. o., 33. pont).

⁽⁶⁰⁾ Lásd az Elsőfokú Bíróság T-298/97., T-312/97., T-313/97., T-315/97., T-600/97.-607/97., T-1/98., T-3/98.-T-6/98. és T-23/98. sz. *Alzetta Mauro kontra Bizottság* ügyben 2000. június 15-én hozott ítéletét (EBHT II-02319. o., 147. pont).

⁽⁶¹⁾ Ebben az összefüggésben a La Poste döntési lehetőségeinek hiánya miatt, valamint figyelembe véve az általános rendszer és a közalkalmazottakra vonatkozó rendszer által nyújtott ellátások általánosságban hasonló jellegét (különösen a nyugdíjreformról szóló, 2003. augusztus 21-i 2003-775 törvény rendelkezik az állami tisztségekben előírt biztosítási idő általános rendszerének kiigazításáról a teljes mértékű nyugdíj elérése érdekében) a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem helytálló a kérdéses rendszerek által nyújtott ellátások összehasonlítása. Az ilyen összehasonlítás azért sem lehetséges, mert nem venné figyelembe a közvetett és bizonytalan megfontolásokat, mint például a közalkalmazottak foglalkoztatására vonatkozó előnyöknek és hátrányoknak a magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalókkal szembeni összehasonlítása. Mindenesetre az igazi kérdés a verseny szempontjából annak elemzése, ami befolyásolja a La Poste számláit a versenytársaival való összehasonlításban: a fizetendő hozzájárulások.

(161) Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a La Poste hozzájárulásainak rendszerét az általános szabályoktól két elem különbözteti meg:

- i. a hozzájárulások kötelezettség alól mentesítő jellegűek-e;
- ii. a hozzájárulások összege.

(162) Az első pont tekintetében az általános szabályok alá tartozó munkáltató kötelezettség alól mentesítő hozzájárulást fizet egy újrelosztási rendszerben. A La Poste nem kötelezettség alól mentesítő hozzájárulást teljesít, hanem az 1990. évi törvény kötelezi arra, hogy alkalmazottai vonatkozásában kiegyensúlyozza nyugdíjrendszerét. Az 1998. évi maximalizálás, amely a „munkáltatói” járulékra vonatkozóan maximum értéket állapít meg a járulékmértéktől függetlenül, majd ennél alapvetőbb módon a 2006. évi törvény célja egy kötelezettség alól mentesítő hozzájárulás bevezetése.

(163) A szóban forgó támogatások tehát megoldást jelentenek a La Poste rendszere és az általános szabályok szerinti rendszer közötti különbség első elemére.

(164) A második pont tekintetében a Bizottság bebizonyította, hogy az 1990. évi törvény szerinti jövőbeni pénzáramlások nettó diszkontált értéke magasabb mint a módosított, azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték alkalmazásából eredő jövőbeni pénzáramlások nettó diszkontált értéke⁽⁶²⁾. Támogatások hiányában tehát a La Poste-nak az általános szabályok alapján magasabb hozzájárulást kellene fizetnie.

(165) A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a La Poste és versenytársai közötti ténylegesen egyenlő feltételek megteremtése azt jelentené, hogy az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéken csak két módosítást kellene elvégezni.

- i. a számítás alapjának valamennyi szociális kockázatra történő kiterjesztése

A bejelentésben⁽⁶³⁾ az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték kiszámítása csak a közös kockázatokra korlátozódik, amely kizárja többek között a munkanélküliség kockázatát, valamint a vállalkozás szanálása vagy felszámolása esetén a bérek ki nem fizetésének kockázatát, amelynek elvileg a közalkalmazottak jogállásuk miatt nincsenek kitéve. Ennek ellenére a Franciaország által elképzel reform

logikája maga a kötelező társadalombiztosítási hozzájárulások és adók tekintetében versenyegyenlőséget kíván teremteni a La Poste és versenytársai között, tekintet nélkül a közalkalmazottak és a magánjogi szerződések alapján foglalkoztatottak különböző jogállására. Ezenfelül még ha egy nagyléptékű mobilitás kizártnak is tűnik (lásd a (146) preambulumbekendést), a La Poste közalkalmazottainak a közigazgatás felé történő mobilitására vonatkozó egyedi intézkedések nem lehetetlenek, amely bizonyos rugalmasságot hagyna a La Poste számára a közalkalmazottak igazgatása tekintetében⁽⁶⁴⁾, a France Télécom példája alapján.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezek az érvek igazolják, hogy az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték valamennyi szociális kockázatot tartalmaz. Franciaország kötelezettségvállalása (lásd a (98) preambulumbekendést) a Bizottság megjegyzéseire kielégítő választ nyújt.

- ii. a levélküldemény/csomag és a pénzügyi szolgáltatások ágazatai között a terhek eloszlása tekintetében a lehető legpontosabb kalkuláció

A bejelentett, azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték nem tartalmazta a pénzügyi szolgáltatások terén a La Banque Postale-nak továbbszámlázott különféle szakmában dolgozó alkalmazottakra eső részt, mivel Franciaország úgy ítélte meg, hogy az eszközök csoportosításában érintett közalkalmazottaktól eltérően ezek az általános alkalmazottak nem rendelkeznek kifejezetten banki képesítéssel vagy szakértelemmel, valamint számukat, földrajzi elhelyezkedésüket, képesítésüket és szakmai pályafutásuk lefolyását a La Poste határozza meg.

A Bizottság számára ellenben az a tény, hogy a különféle szakmában dolgozó alkalmazottak a pénzügyi tevékenységek területén, például a pénztáraknál is dolgoznak, azt jelenti, hogy a levélküldemény/csomag és pénzügyi szolgálatok ágazatai közötti tehermegoszlást a rendelkezésre álló lehető legpontosabb adatokra kell alapozni. A francia hatóságok azon kötelezettségvállalása (lásd a (100) preambulumbekendést), amely szerint az éves, azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték kiszámításába beleveszi a banki területen a La Banque Postale-nak továbbszámlázott, különféle szakmában dolgozó alkalmazottakra eső részt a La Poste analitikus könyveléséből származó adatok alapján⁽⁶⁵⁾ tehát kielégítő.

⁽⁶²⁾ Ezenkívül 1998 óta a La Poste összesen több hozzájárulást fizetett, mint amennyit a módosított azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték alapján fizetett volna.

⁽⁶³⁾ Lásd e tárgyban az eljárás megindítására vonatkozó határozat 2. mellékletét („A közalkalmazottakra és az általános szabályok alá tartozó munkavállalókra vonatkozó bérjárulékok összehasonlítása”) és a 3. mellékletet („A La Poste munkaadói járulékeinak és a magánjogi szerződések alapján foglalkoztató munkáltatói járulékeinak összehasonlítása”).

⁽⁶⁴⁾ Még ha a végrehajtási rendeleteket nem is fogadták el, a közszolgálatok modernizációjáról szóló, 2007. február 2-i 2007-148 törvény célja bizonyos, a jogállásra vonatkozó szabályozási korlátok megszüntetése és a La Poste számára a France Télécomra vonatkozó rendelkezéshez hasonló rendelkezés meghozatala. Franciaország úgy ítéli meg, hogy a törvény által előírt feltételeknek azzal kellene járnia, hogy a La Poste közalkalmazottainak a közigazgatás felé történő esetleges mozgása „korlátozott számú” lesz.

⁽⁶⁵⁾ A La Banque Postale megalakulásával és működésével kapcsolatos intézkedésekről szóló 2005. december 21-i bizottsági határozat (C(2005) 5412 levél) jóváhagyta a La Poste költségeinek a La Banque Postale felé történő analitikus elszámolási rendszerét.

A pénzügyi ágazat tevékenységi területe az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértékben a bértömeg [...] %-áról [...] %-ra emelkedett.

- (166) A Franciaország által az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték kiszámításában végrehajtott módosítások lehetővé teszik, hogy a szóban forgó rendszer kiegyenlítse a béreket terhelő kötelező társadalombiztosítási és adóterhek szintjét a La Poste, valamint az általános jog szerinti társadalombiztosítási szabályozás alá tartozó „levélküldemény/csomag” ágazat és a bankágazat egyéb vállalkozásai között. A Franciaország által a bejelentésben meghatározott, a 2006-2010 közötti időszakra vonatkozó átmeneti időszak azonban elvileg nem teszi lehetővé a La Poste számára, hogy a módosított, azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéknél alacsonyabb hozzájárulást fizessen.

A támogatások nyújtása nélküli helyzet

- (167) Reform hiányában a La Poste-nak a 2006. üzleti évre vonatkozó számláiban tartalékot kellett volna képeznie a közalkalmazottai utáni nyugdíjkötelezettségekre. Ez a tartalékképzés közvetlenül abból adódik, hogy a La Poste közalkalmazottainak nyugdíjára vonatkozó „munkáltatói” hozzájárulások nem voltak kötelezettségi alól mentesítő hozzájárulások.
- (168) Támogatás hiányában a La Poste hozzájárulásait nem igazították volna a versenytársak által fizetett hozzájárulások szintjéhez. Következésképpen a La Poste hátrányt szenvedett volna és nem lett volna versenyképes a liberalizált piacokon (például a pénzügyi szolgáltatások vagy az expresszküldemények terén).
- (169) Reform hiányában a La Poste-nak biztosítania kellett volna a hozzájárulások megfelelő éves finanszírozását, amely a megreformált rendszerhez képest több száz millió eurós éves többletterhet jelentett volna⁽⁶⁶⁾. A Bizottság azonban úgy ítéli meg, hogy ezek a többletköltségek – amelyeket a versenytársak nem viselnek – nem olyan összegűek, hogy arra kényszerítették volna a La Poste-t, hogy a verseny előtt nyitott ágazatokban csökkentse tevékenységét, a SIEG alkalmazási területén belül vagy azon kívül.
- (170) Valójában a kérdéses terhek jelentős része a SIEG-hez kapcsolódik, amelyek elvileg lehetővé kellene tennie, hogy a La Poste a vonatkozó többletköltségekre kompenzációt kapjon⁽⁶⁷⁾. Ezenkívül a nem a SIEG-hez tartozó

tevékenységeket érintő hozzájárulások anyagilag nem befolyásolnák a La Poste által tervezett tevékenységeket. A kérdéses hozzájárulások állandó költségek. A költségek állandó jellege pontosan azt jelenti, hogy nem érintik a La Poste kereskedelmi döntéseit, többek között a jövőbeni beruházásokra vonatkozó döntéseket. Az állandó költségeket a La Poste viseli, attól függetlenül, hogy egyik vagy másik beruházási projekt mellett dönt.

- (171) Azok a körülmények, amelyekben a hozzájárulások szintje jelentősen befolyásolhatná a La Poste tevékenységét, az vagy a hozzájárulások kivételesen magas összege, amely azt eredményezhetné, hogy a La Poste kivonul a piacról, vagy a tőkekötség jelentős megemelkedése.
- (172) A La Poste csődje, tekintve a La Poste helyzetét, nem tűnik valós kockázatnak⁽⁶⁸⁾.

- (173) Elvileg nem teljesen kizárható, hogy a La Poste által évente fizetendő kiegészítő hozzájárulások lerontották a társaság mérlegét, amely a magasabb tőkekötség következtében megváltoztathatta finanszírozási feltételeit. Ez a lehetőség azonban nagyon valószínűtlennek tűnik a korábban bemutatott érvek alapján és a piaci feltételek változásai (ha vannak ilyenek) eleve nem szignifikánsak.

A támogatások pozitív hatásai

- (174) A postai ágazat liberalizációja egy 1998 óta folyamatosan tartó folyamat volt⁽⁶⁹⁾. A maximalizálás és a La Poste nyugdíjrendszerének reformja fontos lépések a vállalkozás fokozatos liberalizációhoz és a francia postai piac várható teljes liberalizációjához történő alkalmazkodás terén⁽⁷⁰⁾. A Bizottság elismeri ugyanakkor, hogy a postai piacok liberalizációja közösségi szinten jelentős szerepet játszik a lisszaboni növekedési és foglalkoztatási stratégia keretrendszerében⁽⁷¹⁾. A politikákat inkább érintő, de továbbra is a közösségi érdeket érintő szempontból a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a postai ágazat liberalizációját nehezebbé tette volna, ha a nyugdíjak reformjára vonatkozó projekteket, mint például az e határozat tárgyát képező projektet nem hagyták volna jóvá.

⁽⁶⁸⁾ Amint azt a Standard&Poor's által 2007 áprilisában közzétett minősítése is mutatja.

⁽⁶⁹⁾ 1998-ban a levélküldemények ágazatában a liberalizációt a 350 grammot meghaladó súlyú levelekre korlátozták, amelyek ára kevesebb mint a leggyorsabb szabvány kategória első súlyosztályában a levélküldeményre vonatkozó közszolgáltatási díj ötszöröse (ahol ilyen kategória van). 2003-ban a súlyhatárt 100 grammra csökkentték és az árat a közszolgáltatási díj háromszorosánál kisebbre, majd 2006-ban 50 grammra és az árat a közszolgáltatási díj két és félszeresénél kisebbre.

⁽⁷⁰⁾ Hasonlóképpen az N 405/2005. sz. Görögország-Pénzügyi hozzájárulás az OTE önkéntes alapon igénybe vehető korengedményes nyugdíjrendszerhez ügyben hozott határozatában (HL C 151., 2006.6.29., 2. o.) a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az önkéntes alapon igénybe vehető korengedményes nyugdíjrendszer („VRS”) bevezetése a társaság privatizációjához szükséges lépés volt.

⁽⁷¹⁾ Lásd például a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv vonatkozó javaslat (5) és (6) preambulumbekzdését (COM(2006) 594, 2006.10.18.).

⁽⁶⁶⁾ 2005-re vonatkozóan például az 1990. évi törvény szerint és a módosított, azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték szerint fizetendő összeg közötti különbség [...]. 2010-re a Standard&Poor's becslése szerint a La Poste 700 millió eurót takarít meg.

⁽⁶⁷⁾ A közszolgáltatások kompenzációja tekintetében az állami támogatásokra vonatkozó szabályok tiltják a túlkompensációt. Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a fenntartott szolgáltatások megtartása indokoltnak tűnik azon az alapon, hogy az egyetemes szolgáltatást pénzügyileg kiegyensúlyozott feltételek között kell biztosítani (lásd a 97/67/EK irányelv (16) preambulumbekzdését).

- (175) Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az 1990. évi törvény szerint a La Poste-ra vonatkozó nyugdíjrendszer különleges jellegzetességeket mutat (mint például a La Poste által fizetett „munkáltatói” hozzájárulás kötelezettség alól nem mentesítő jellege vagy ennek a hozzájárulásnak a szintje, amely magasabb mint a versenytársak által fizetett hozzájárulás), amelyek önmagukban véve a La Poste-ot hátrányosan érintő, a versenytorzító hatással járnak. A szóban forgó támogatások fő hatása, hogy a La Poste hozzájárulásait hozzáigazítja a versenytársak által fizetett hozzájárulásokhoz, megszüntetve ezáltal a La Poste-ot érintő egyedi versenytorzításokat.
- (176) A Bizottságnak továbbá az a véleménye, hogy a szóban forgó intézkedések igazodnak az érintett közösségi érdekű célkitűzésekhez. Egyetlen más eszközzel sem lehetett volna hatékonyabban megközelíteni a kérdést. A SIEG-hez tartozó ágazatokban lehetőség lett volna a közszolgáltatások kompenzációjára, de az efféle megközelítés a probléma strukturális jellege miatt hosszú távon nem fenntartható.
- (177) Ezenfelül a maximalizálás, majd a reform segítette a la Poste-ot abban, hogy egy, a szokásos kereskedelmi köztársaságok által érintett magánbefektetőnél fokozatosabban cselekedjen. A már elfogadott intézkedéseket, mint például a magánjogi szerződések alapján foglalkoztatott munkavállalók felvételét (közalkalmazottak helyett) már ennek fényében vezették be.
- (178) Az intézkedések arányossága tekintetében a nyújtott támogatás a szigorú minimumra korlátozódik, hiszen a módosított, azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéket valamennyi vonatkozó hozzájárulás bevonásával számítják ki.
- (179) Végül a szóban forgó intézkedések – még akkor is, ha a nyugdíjasoknak nyújtott ellátások tekintetében nem egy egyedi rendszert érintenek – lehetővé teszik egy olyan finanszírozási rendszer fenntarthatóvá tételét, amelyet a múltbeli változások túlhaladtak. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezek az intézkedések ezért beleillenek a tagállamok nyugdíjrendszerei reformjának az általános keretébe, amelyet úgy a Tanács, mint a Bizottság szorgalmaz.
- A támogatások negatív hatásai**
- (180) A termékeket és a piacokat annak alapján lehet osztályozni, hogy a következők közül hová tartoznak:
- a fenntartott postai ágazatokhoz, amelyek törvényes monopólium alá tartoznak (mint például az 50 gramm alatti levelek);
 - a nem fenntartott postai ágazatokhoz (mint például az expresszküldemények);
 - a nem postai ágazatokhoz, többek között a pénzügyi szolgáltatásokhoz, amelyek már régóta liberalizáltak.
- (181) Statikus elemzés alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy:
- a versenytorzítás jellegénél fogva alacsony a fenntartott ágazatokban, ahol nincsenek közvetlen versenytársak. Tekintetbe véve a La Poste múltját és tevékenységeit, világos, hogy a 2006. évi mérlegben kívüli kötelezettségek nagy része ⁽⁷²⁾ a fenntartott ágazatban folytatott tevékenységeket érinti;
 - a már liberalizált postai és pénzügyi szolgáltatási piacokon a La Poste által a szóban forgó intézkedések következtében kapott pénzügyi források elvileg olyan kizárási gyakorlatot tenne lehetővé, amely a versenytársakat eltértené az érintett piacokra való belépéstől. A pénzügyi szolgáltatások területén a La Banque Postale a kereskedelmi banki piac 10,7 %-át birtokolta (2005-ben), de tevékenysége csak kis mértékben diverszifikált. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az intézkedéseknek ebben az esetben csak korlátozott hatása van, különösen akkor, ha a livret A forgalmazására vonatkozó külön jogot eltörlik ⁽⁷³⁾. A már liberalizált postai piacokon (mint például az expresszküldemények piacán) a La Poste piaci részesedése jelentős lehet, annyira, hogy a szóban forgó intézkedések versenytársakra gyakorolt hatását nem lehet kizárni. A nyugdíjterhek állandó költség jellege miatt azonban a hatás valószínűleg korlátozott lesz.
- (182) Dinamikus elemzés alapján, különösen a jelenleg a fenntartott ágazathoz tartozó, de az elkövetkezendő években a verseny előtt megnyíló piacok esetében a Bizottságnak az a véleménye, hogy:
- a szóban forgó intézkedések elvileg lehetővé tehetik, hogy a La Poste megtartsa meghatározó helyzetét. A Bizottság azonban úgy ítéli meg, hogy ennek kockázata alacsony, hiszen az intézkedések a La Poste által fizetett hozzájárulásoknak a versenytársak által fizetett hozzájárulásokhoz való igazítására korlátozódnak és La Poste monopóliumhelyzetéből semmiféle nem szokásos pénzügyi előnyt nem szerzett ⁽⁷⁴⁾;

⁽⁷²⁾ Franciaország a kérdéses összeget nem tudja pontosan számszerűsíteni, például azért, mert azok az alkalmazottak, akik nyugdíj jogosultságot szereznek olyan szakmai életpályájuk van, amelynek során egy fenntartott ágazatból átkerülnek egy liberalizált ágazatba, miközben az analitikus könyvelésnek nem feladata a munkavállalók tevékenységének követése aszerint, hogy közalkalmazottak vagy normál munkavállalók-e, de a fenntartott ágazatok és a nem fenntartott ágazatok szerint elkülönített számlákat vezet.

⁽⁷³⁾ A livret A és a livret bleu forgalmazására vonatkozó külön jogokról szóló, 2007. május 10-i bizottsági határozat (C(2007) 2110) hat hónapot ad Franciaországnak arra, hogy eltörölje ezt a forgalmazási rendszert.

⁽⁷⁴⁾ A javulást mutató 2006. évi eredmények ellenére a La Poste pénzügyi helyzete nem igazán virágzó. Az 1991–2005 közötti időszakban az eredmény/forgalom hányados átlagosan csak 0,5 %-os. A 2000–2004 közötti időszakra a fenntartott ágazat eredmény/forgalom hányad 6,8 %-os, miközben a Bizottság a *Post Office Limited* ügyben ennél jóval magasabb számot fogadott el szokásos jövedelmezőségi hányadosként, ahol a *Post Office Limited* forgalmazási tevékenysége csak részben egyezik meg a La Poste tevékenységével. Ezenkívül egyetlen magánbefektető sem épített volna ki a postai hálózathoz hasonló hálózatot. Ez utóbbi nem nyereséges és csak a La Poste-ra kijelölt SIEG, valamint az állam által fizetett közszolgáltatási kompenzációk miatt tartják fenn (e tekintetben a Standard & Poor's megjegyzi, hogy a La Poste hálózata évi 350 millió euró veszteséget visel, az adómentesség formájában nyújtott évi 130 millió eurós kompenzáció ellenére).

ii. még akkor is, ha a Franciaország által említett kivételes átalányjárulék valójában a módosított, azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértékhez kapcsolódó hozzájárulások fizetésére szolgáló előleget képez, amelynek fizetését egy 2 milliárd eurós hitel lehetővé tette, 2006-ban a csoport pénzügyi szerkezete romlott. A Standard & Poor's szerint a La Poste kötelezettséget vállalt az állammal szemben, hogy 2010-ig átalakítja 2005-ös pénzügyi szerkezetét, többek között azáltal, hogy a nyugdíjrendszer reformjából származó jövedelmeket a tartozás visszafizetésére fordítja. A La Poste pénzügyi helyzetét ez egy fontos időszakban, a postai ágazat teljes liberalizációjának hajnalán éri.

Végkövetkeztetések

(183) Az előzőekből következik, hogy a La Poste által nyújtott támogatások negatív hatásai nem lesznek erősek.

(184) Mivel a Franciaország által vállalt kötelezettségek fényében az intézkedések a kötelező társadalombiztosítási hozzájárulások és adók tekintetében az egyenlő feltételek megteremtéséhez szükséges minimumra korlátozódnak és megszüntetnek a La Poste számára hátrányos helyzetet teremtő, a versenyt torzító akadályt, ezért nem befolyásolják hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben. Következésképpen a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó támogatások a közös piaccal összeegyeztethetők, anélkül, hogy kiegészítő kompenzációs intézkedésekre lenne szükség.

6.4. Kiegészítő megjegyzés: az „EDF” példa

(185) Az EDF ügyben hozott, 2005/145/EK határozatában a Bizottság olyan állami támogatásokat engedélyezett, amelyek egy ágazat vállalatait mentesítik a nyugdíjakra vonatkozó ágazat-specifikus kötelezettségek alól, ha a kötelezettségek meghaladták a nyugdíjak általános rendszeréből eredő terheket, és azokat még akkor állapították meg, amikor a vállalat monopolhelyzetben volt. Ebben az esetben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a reform előtt szerzett külön nyugdíjjogosultságok finanszírozási rendszeréből adódó terhek részleges könnyítése az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében olyan állami támogatásnak minősül, amelyet a közös piaccal összeegyeztethetőnek lehet tekinteni. A Bizottság az összeegyeztethetőségre vonatkozó elemzésében úgy ítélte meg, hogy az EDF esetében fennálló helyzet nem különbözik különösen attól a helyzettől, amit az energetikai területen a „meghiúsult költségek” jelentenek. Ugyanis olyan támogatásokról van szó, amelyek a versenyhelyzetű energiaszektorra való áttérést segítik elő. A Bizottság úgy látta, hogy helyénvaló ezeket a támogatásokat a meghiúsult költségek támogatásához hasonlítani, és bejelentette, hogy hasonló esetek elemzésénél ezt a megközelítést fogja alkalmazni.

(186) Az EDF határozatban a támogatások kizárólag a hagyományosan monopolhelyzetű tevékenységeket érintették.

Ebben az esetben nem ez a helyzet. Itt a fenntartott ágazat és a liberalizált ágazat egyszerre érintett. Az EDF és a La Poste tehát nem teljesen hasonlóak. A meghiúsult költségekre vonatkozó módszerhez hasonló elemzés alapján azonban ezen eljárás megindításáról szóló határozat kifejti: „a Bizottságnak ebben a szakaszban nincs módja arra, hogy megállapítsa, hogy az intézkedések szükségesek ahhoz, hogy teljes mértékben érvényesüljenek a postai szolgáltatások piaca liberalizációjának előnyei. Ilyen indoklás valójában akkor tehető, ha a Bizottság biztos abban, hogy a La Poste ténylegesen versenytársaihoz hasonló helyzetben van.”

(187) A Bizottság megállapítja, hogy:

i. A La Poste már nem vesz fel újabb közalkalmazottakat;

ii. a módosított, azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték a kötelező társadalombiztosítási hozzájárulások és adók tekintetében a La Poste-ot versenytársaival szemben egyenlő versenyhelyetbe hozza;

iii. az 1990. évi törvényből eredő kötelezettségek a postai ágazat liberalizációja előtt a liberalizáció szakaszában lévő környezetben érintették volna a La Poste versenyképességét.

(188) A Bizottság ezért úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó támogatások a La Poste-ot mentesítik a nyugdíjakra vonatkozó specifikus kötelezettségek alól, amelyek meghaladják a nyugdíjak általános rendszeréből eredő terheket, és amelyeket még akkor állapították meg, amikor a vállalat monopolhelyzetben volt.

6.5. A nyugdíjkötelezettségekre vonatkozó tartalékképzés hiánya 2007-től

(189) A Bizottság megjegyzi, hogy a La Poste a közalkalmazottak nyugdíjkötelezettségeit 2006-ig a mérlegen kívüli számlákban tartotta nyilván. Ha a hozzájárulást nem tették volna kötelezettség alól mentesítővé, a La Postának a vonatkozó kötelezettségekre 2007-től a mérlegben tartalékot kellett volna képeznie. Ez a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁷⁵⁾ által meghatározott, a nemzetközi számviteli standardok szokásos, nem korlátozó alkalmazásából következik. A tartalékképzés hiánya tehát nem jelent állami támogatást. Önmagában nem von maga után olyan állami támogatást, amely a szóban forgó intézkedések által bevezetett támogatásokat kiegészítené.

⁽⁷⁵⁾ HL L 243., 2002.9.11., 1. o.

7. VÉGKÖVETKEZTETÉSEK

(190) Az 1998. évi maximalizálás és a La Poste állami alkalmazottai nyugdíjrendszerének bejelentett reformja a 2006. évi módosított költségvetési törvény 150. cikke értelmében a közös piaccal összeegyeztethető állami támogatásnak minősülnek, feltéve, hogy:

- i. az éves, azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték kalkulációja tartalmazza a „pénzügyi szolgáltatások” területen a La Banque Postale-nak továbbszámolt, különféle szakmákban dolgozó alkalmazottakra eső részt a La Poste analitikus könyveléséből származó pontos adatok alapján, és hogy
- ii. az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mérték a kötelező társadalombiztosítási hozzájárulások és adók egészét tartalmazza, beleértve az AGS és munkanélküli járulékot, a kivételes szolidaritási járulékot és a La Poste által fizetett önbiztosítási ellátások költségét,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az 1998-ban bevezetett, a La Poste állami alkalmazottjai számára a La Poste által kifizetett nyugdíjnak az állam által történő visszatérítésének maximalizálása, valamint a La Poste közalkalmazottak nyugdíjrendszerének bejelentett reformja a 2006. évi módosított költségvetési törvény 150. cikke értelmében a közös piaccal összeegyeztethető állami támogatások, feltéve, hogy a 2. cikkben meghatározott feltételeket tiszteletben tartják.

2. cikk

1. Az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéknek, – amelyet évente számítanak annak érdekében, hogy meghatározzák a 2006. évi módosított költségvetési törvény 150. cikkében előírt kötelezettség alól mentesítő „munkáltatói” hozzájárulás összegét – tartalmaznia kell a „pénzügyi szolgáltatások” területen a La Banque Postale-nak továbbszámolt, különféle szakmákban dolgozó alkalmazottakra eső részt a La Poste analitikus könyveléséből származó pontos adatok alapján.

2. Az azonos versenyfeltételekre szabott méltányos mértéknek tartalmaznia kell a kötelező társadalombiztosítási hozzájárulások és adók egészét, beleértve az AGS (a munkavállalói követelések garanciarendszerét kezelő társulás) járulékait és a munkanélküli járulékot, a kivételes szolidaritási járulékot és a La Poste által fizetett önbiztosítási ellátások költségét.

3. cikk

Franciaország a jelen határozatról szóló értesítés dátumától számított két hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot az annak való megfelelés érdekében fogantatott intézkedésekről.

4. cikk

Ennek a határozatnak a Francia Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2007. október 10-én.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja